Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 882/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 29 април 2004 година

относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните

(ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕО) № 776/2006 на Комисията от 23 май 2006 година	L 136	3	24.5.2006 г.
►M2	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006 г.
►M3	Регламент (ЕО) № 180/2008 на Комисията от 28 февруари 2008 година	L 56	4	29.2.2008 г.
►M4	Регламент (ЕО) № 301/2008 на Съвета от 17 март 2008 година	L 97	85	9.4.2008 г.
►M5	Регламент (ЕО) № 737/2008 на Комисията от 28 юли 2008 година	L 201	29	30.7.2008 г.
►M6	Регламент (ЕО) № 1029/2008 на Комисията от 20 октомври 2008 година	L 278	6	21.10.2008 г.
►M7	Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 година	L 188	14	18.7.2009 г.
►M8	Регламент (ЕС) № 87/2011 на Комисията от 2 февруари 2011 година	L 29	1	3.2.2011 г.
►M9	Регламент (ЕС) № 208/2011 на Комисията от 2 март 2011 година	L 58	29	3.3.2011 г.
►M10	изменен с регламент (ЕС) № 880/2011 на Комисията от 2 септември 2011 година	L 228	8	3.9.2011 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 882/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 29 април 2004 година

относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 37, 95 и член 152, параграф 4, буква б) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ([2]),

в съответствие с процедурата, предвидена по член 251 от Договора ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Фуражите и храните следва да са безопасни и здравословни. Законодателството на Общността съдържа група правила, които осигуряват постигането на тази цел. Тези правила са достатъчно обширни, за да включат производството и предлагането на пазара както на фуражи, така и на храни.

(2) Основните правила относно законодателството в областта на фуражите и храните са определени в Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедурите относно безопасността на храните ([4]).

(3) Освен тези общи правила, по-специфичното законодателство в областта на фуражите и храните обхваща различните области като например хранене на животните, включително и медикаментозни фуражи, хигиена на фуражите и храните, зоонози, странични животински продукти, остатъчни вещества и замърсители, контрол и изкореняване на болестите по животните, които оказват въздействие върху здравето на хората, етикетиране на фуражите и храните, пестициди, добавки към фуражите и храните, витамини, минерални соли, микроелементи и други добавки, материали в контакт с храни, изисквания за качество и състав, питейна вода, йонизация, нови храни и генетично модифицирани организми (ГМО).

([1]) ОВ C 234, 30.9.2003 г., стр. 25.
([2]) ОВ C 23, 27.1.2004 г., стр. 14.
([3]) Становище на Европейския парламент от 9 март 2004 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*) и Решение на Съвета от 26 април 2004 г.
([4]) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1642/2003 (ОВ L 245, 29.9.2003, стр. 4).

▼B

(4) Законодателството на Общността в областта на фуражите и храните е разработено въз основа на принципа, че стопанските субекти в областта на фуражите и храните на всички етапи на производство, преработка и разпространението на пазара сред пазарните субекти под техен контрол, осигуряват съответствие на фуражите и храните с изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните, които се отнасят за тяхната дейност.

(5) Опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните са важни фактори, които допринасят за качеството и безопасността на храните, за предотвратяване разпространението на болести по животните и за хуманното отношение към животните. Правилата относно тази материя са предвидени в няколко акта. Те определят конкретните задължения на физическите и юридически лица по отношение опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, както и задълженията на компетентните органи.

(6) Държавите-членки следва да прилагат законодателството в областта на фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните и да наблюдават и проверяват дали съответните изисквания по силата на това законодателство се изпълняват от стопанските субекти на всички етапи на производството, преработката и разпространението на пазара. За целта следва да се организира официален контрол.

(7) Следователно е необходимо да се създаде на общностно равнище хармонизирана рамка от общи правила за организирането на такъв контрол. Необходимо е да се направи оценка с оглед на натрупания опит дали такава обща рамка може да функционира правилно, по-специално в областта на опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните. Следователно е необходимо Комисията да представи доклад, съдържащ необходимите предложения.

(8) По правило тази рамка на Общността не следва да включва официалния контрол по отношение на организмите, вредни за растенията и растителните продукти, тъй като този контрол е надлежно обхванат от Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно предпазните мерки срещу внасянето в Общността на вредителите по растенията или растителните продукти и тяхното разпространение в Общността ([1]). Някои аспекти на настоящия регламент следва, въпреки това, да се прилагат и за областта на опазване здравето на растенията и по-специално тези от тях, които касаят създаването на многогодишни национални планове за контрол и инспекции, извършвани от Общността в рамките на държавите-членки и в трети страни. Затова е необходимо, съответно да се измени Директива 2000/29/ЕО.

(9) Регламенти на Съвета (ЕИО) № 2092/91 от 24 юни 1991 г. относно биологичното производство на селскостопански продукти и свързаните с тях указания върху селскостопанските продукти и храните ([2]), (ЕИО) № 2081/92 от 14 юли 1992 г. относно защитата на географските указания и наименованията за произход на селскостопанските и

([1]) ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2004/31/ЕО на Комисията (ОВ L 85, 23.3.2004, стр. 18).

([2]) ОВ L 198, 22.7.1991 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 392/2004 (ОВ L 65, 3.3.2004, стр. 1).

▼B

хранителни продукти ([1]) и (ЕИО) № 2082/92 от 14 юли 1992 г. относно сертификатите за специфичен характер на селскостопанските и хранителни продукти ([2]) съдържат конкретни мерки за проверка на съответствието с изискванията, които се съдържат в тях. Изискванията на настоящия регламент следва да са достатъчно гъвкави, за да отчитат спецификата на тези области.

(10) За проверка на съответствието с правилата относно общата организация на пазарите на селскостопански продукти (полски култури, вино, маслиново масло, плодове и зеленчуци, хмел, мляко и млечни продукти, говеждо и телешко месо, овче месо, козе месо и мед) вече е създадена добре изградена и специфична система за контрол. Затова настоящият регламент следва да не се прилага за тези области, още повече, че целите на настоящия регламент се различават от целите, преследвани с контролните механизми за общата организация на пазарите на селскостопански продукти.

(11) Компетентните органи в областта на извършването на официален контрол, следва да отговарят на няколко оперативни критерия, за да гарантират, че са безпристрастни и ефективни. Те трябва да разполагат с достатъчно на брой служители с подходяща квалификация и опит и да притежават необходимите съоръжения и оборудване за надлежното изпълнение на своите задължения.

(12) Официалният контрол следва да се извършва с помощта на подходящи техники, разработени за тази цел, които включват обичайни проверки по надзора и по-интензивен контрол, като например инспекции, проверки, одити, вземане на проби и изследване на пробите. Правилното прилагане на тези техники изисква съответстващо обучение на персонала, който извършва официалния контрол. Обучение е необходимо също и за да се гарантира, че компетентните органи вземат решения по един и същ начин, по-специално относно прилагането на принципите за анализ на риска и критичните контролни точки (HACCP).

(13) Официалният контрол следва да се извършва редовно и съразмерно с риска, вземайки под внимание резултатите от проверките, направени от собствениците на предприятията за фуражи и храни, съгласно програмите за контрол чрез прилагане на системата HACCP или програмите за осигуряване на качество, когато тези програми са съставени така, че да отговарят на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманно отношение към животните. В случай на съмнение, за несъобразяване с изискванията, следва да се извърши *ad hoc* контрол. *Ad hoc* контрол може освен това да се извърши по всяко време, дори когато няма съмнения за несъобразяване с изискванията.

(14) Официалният контрол следва да се извършва на базата на документирани процедури, за да се гарантира, че контролът се провежда по един и същ начин и качеството му винаги е високо.

(15) Компетентните органи следва да гарантират, че когато в провеждането на официален контрол участват различни контролни единици, са създадени и ефективно се прилагат съответстващи координационни процедури.

([1]) ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 806/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003, стр. 1).

([2]) ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 9. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 806/2003.

▼B

(16) Компетентните органи трябва също да гарантират, че когато компетентността за провеждане на официален контрол е делегирана от централното ниво на регионално или местно ниво, е създадена ефективна координация между централното ниво и регионалното или местното ниво.

(17) Лабораториите, които участват в анализа на официалните проби, следва да работят в съответствие с международно приетите процедури или производствени стандарти, основани на критерии и да използват методи на анализ, които, доколкото е възможно да са одобрени. Тези лаборатории трябва да имат оборудване, което прави възможно точното определяне на стандартите, като например максимално допустими нива на остатъчните вещества, определени съгласно законодателството на Общността.

(18) Определянето на референтните лаборатории за Общността и националните референтни лаборатории, следва да допринесе за повишаване на качеството и уеднаквяване на аналитичните резултати. Тази цел може да бъде постигната чрез използването на валидирани аналитични методи, които гарантират наличието на еталонни материали, организирането на сравнителни изпитвания и обучение на персонала на лабораториите.

(19) Дейността на референтните лаборатории следва да обхваща всички сфери на законодателството в областта на фуражите и храните и опазване здравето на животните и по-специално областите, в които се изисква аналитичните и диагностични резултати да са точни.

(20) За редица дейности, свързани с официалния контрол, Европейският комитет по стандартизация (CEN) е разработил европейски стандарти (EN стандарти), съответстващи на целите на настоящия регламент. Тези европейски стандарти се отнасят по-специално за функционирането и оценката на изпитвателните лаборатории и за функционирането и акредитирането на контролните органи. Създадени са също и международни стандарти от Международната организация по стандартизация (ISO) и Международния съюз за чиста и приложна химия (IUPAC). В някои конкретно определени случаи, тези стандарти могат да съответстват на целите на настоящия регламент, вземайки под внимание факта, че производствените критерии са предвидени в законодателството в областта на фуражите и храните, за да осигурят гъвкавост и ефективност по отношение на разходите.

(21) Следва да се приемат разпоредби за делегиране на компетентност за изпълнение на специфични контролни задачи от компетентния орган на контролни органи и за определяне на условията, при които може да се осъществи такова делегиране.

(22) Следва да се създадат подходящи процедури за сътрудничество между компетентните органи във всяка държава-членка и между държавите-членки, по-специално когато официалният контрол е показал, че проблемите с фуражите и храните обхващат повече от една държава-членка. За да се улесни изграждането на такова сътрудничество, държавите-членки трябва да определят един или няколко органи за връзка, които да изпълняват координираща роля при предаването и получаването на молби за помощ.

(23) Съгласно член 50 от Регламент (ЕО) № 178/2002 държавите-членки уведомяват Комисията за наличието на информация, свързана със съществуването на сериозен пряк или косвен риск за здравето на хората, произтичащ от храните или от фуражите.

▼B

(24) От значение е да се създадат еднакви процедури за контрол на фуражите и храните от трети страни, влезли на територията на Общността, вземайки под внимание, че вече са установени единни процедури при внос, за храните от животински произход по силата на Директива 97/78/ЕО на Съвета ([1]) и за живите животни, по силата на Директива 91/496/ЕИО на Съвета ([2]).

Съществуващите процедури функционират правилно и следва да се запазят.

(25) Проверките на фуражите и храните от трети страни, посочени в Директива 97/78/ЕО, са ограничени само до ветеринарните аспекти. Необходимо е тези проверки да бъдат допълнени с официален контрол върху аспектите, които не са обхванати от ветеринарните проверки, като например върху добавки, етикетиране, проследяемост, ирадиация на храните и материалите в контакт с храни.

(26) Законодателството на Общността предвижда също и процедури за контрол върху вноса на фуражи по силата на Директива 95/53/ЕО на Съвета от 25 октомври 1995 г. за определяне на принципите, уреждащи организирането на официални инспекции в областта на храненето на животните ([3]). Директивата съдържа принципи и процедури, които трябва да се прилагат от държавите-членки, когато внесени фуражи се пускат свободно обращение.

(27) Следва да се създадат правила на Общността, за да се гарантира, че фуражите и храните от трети страни се подлагат на официален контрол, преди да бъдат пуснати в свободно обращение в Общността. Следва да се обърне специално внимание на контрола върху вноса на фуражите и храните, за които може да има повишен риск от замърсяване.

(28) Следва също да се приемат разпоредби за организирането на официален контрол върху фуражите и храните, които са влезли на територията на Общността съгласно митнически процедури, които не касаят свободното обращение, и по-специално тези, които са влезли съгласно митническите процедури, посочени в букви от б) до е) на член 4, параграф 16 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността ([4]), както и влизането им в свободна зона или свободен склад. Това включва внасянето на фуражи и храни от трети страни от пътници в международни транспортни средства и чрез колети, изпратени по пощата.

([1]) Директива 97/78/ЕО на Съвета от 18 декември 1997 г. за определяне на принципите, регламентиращи организирането на ветеринарни проверки за продуктите, влизащи в Общността от трети страни (ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 9).

([2]) Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. за определяне на принципите, регламентиращи организирането на ветеринарни проверки за животните, влизащи в Общността от трети страни (ОВ L 268, 24.9.1991, стр. 56). Директива, последно изменена с Директива 96/43/ЕО (ОВ L 162, 1.7.1996 г., стр. 1).

([3]) ОВ L 265, 8.11.1995, стр. 17. Директива, последно изменена с Директива 2001/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 234, 1.9.2001 г., стр. 55).

([4]) ОВ L 302, 19.10.1992, стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 311, 12.12.2000 г., стр. 17).

▼B

(29) За целите на официалния контрол върху фуражите и храните е необходимо да се определи територията на Общността, на която се прилагат правилата, за да се гарантира, че фуражите и храните, внесени на тази територия, се подлагат на контрола, предвиден с настоящия регламент. Тази територия не е задължително същата като предвидената по член 299 от Договора или като определената в член 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

(30) За да се осигури по-ефективна организация на официалния контрол върху фуражите и храните от трети страни и за да се улесни движението на търговските потоци, може да се наложи да се определят специални гранични пунктове за влизане на фуражи и храни от трети страни на територията на Общността. Също така може да се наложи да се изиска предварително уведомяване за пристигането на стоки на територията на Общността. На определените гранични пунктове следва да се осигури достъп до необходимите съоръжения, за да може контрола да се осъществява в границите на разумен период от време.

(31) При създаването на правилата за официален контрол върху фуражите и храните от трети страни следва да се гарантира, че компетентните органи и митническите служби ще работят заедно, вземайки под внимание факта, че вече са създадени правила за тази цел с Регламент (ЕИО) № 339/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. относно проверките за съответствие с правилата за безопасност на продуктите, когато продуктите са внос от трети страни ([1]).

(32) За организирането на официален контрол следва да се осигури наличие на необходимия финансов ресурс. Следователно компетентните органи на държавите-членки трябва да могат да налагат такси, за да покрият направените разходи за официален контрол. В процеса на работа, компетентните органи на държавите-членки следва да имат право да определят таксите под формата на фиксирани суми на база направени разходи и с оглед на конкретното състояние на предприятието. Когато на субектите се налагат такси, следва да се прилагат общи принципи. Затова е необходимо да се предвидят критерии за определяне нивото на таксите за инспекции. Относно таксите, прилагани за контрол на вноса, е целесъобразно директно определяне на размера на таксите за основните вносни стоки с оглед на осигуряването на еднакво прилагане на тези такси и за да се избегнат нарушения в областта на търговията.

(33) Законодателството на Общността в областта на фуражите и храните предвижда регистрация или одобряване на някои предприятия за фуражи и храни от компетентния орган. Това е предвидено с Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните ([2]), Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за определяне на специфичните санитарно-хигиенни правила за храните от животински произход ([2]), Директива 95/69/ЕО на Съвета от 22 декември 1995 г., която определя условията и реда за одобряването и регистрацията на някои предприятия и посредници, опериращи във фуражния сектор ([3]), и бъдещото регламентиране на хигиената на фуражите.

([1]) ОВ L 40, 17.2.1993 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 806/2003.
([2]) ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55.
([3]) ОВ L 332, 30.12.1995 г., стр. 15. Директива, последно изменена с Директива (ЕО) № 806/2003.

▼B

Необходимо е да се въведат процедури, за да се гарантира, че регистрацията и одобряването на предприятията за фуражи и храни се извършват по ефективен и прозрачен начин.

(34) За да създадат глобален и еднакъв подход по отношение на официалния контрол, държавите-членки следва да изготвят и приведат в изпълнение многогодишни национални планове за контрол в съответствие с общите насоки, изготвени на нивото на Общността. Тези насоки следва да спомогнат за създаването на съгласувани национални стратегии, за определянето на приоритетите на базата на риска и на най-ефективните процедури за контрол. Стратегия, изготвена на общностно равнище, следва да осигури прилагането на изчерпателен, единен подход към осъществяването на контрола. С оглед на незадължителния характер на някои технически насоки, които трябва да бъдат създадени, е целесъобразно те да бъдат установени чрез процедурите на консултативен комитет.

(35) Многогодишните национални планове за контрол следва да обхващат законодателството в областта на фуражите и храните, както и законодателството за опазването на здравето на животните и хуманното отношение към тях.

(36) Многогодишните национални планове за контрол следва да създадат солидна база за извършването на контрол в държавите-членки от страна на контролните служби на Комисията. Плановете за контрол следва да осигурят възможност на контролните служби на Комисията да проверяват дали официалният контрол в държавите-членки е организиран в съответствие с критериите, предвидени с настоящия регламент. При необходимост и по-специално, когато одитът в държавите-членки покаже слабости или пропуски в сравнение с многогодишните национални планове за контрол, следва да се извършат подробни инспекции и одити.

(37) От държавите-членки следва да се изисква да представят годишен доклад на Комисията, съдържащ информация относно изпълнението на многогодишните национални планове за контрол. Докладът следва да представи резултатите от официалния контрол и одитите, проведени през предходната година, а при необходимост, и актуализирана версия на първоначалния план за контрол в отговор на резултатите.

(38) Контролът от страна на Общността в държавите-членки следва да даде възможност на контролните служби на Комисията да проверят дали законодателството в областта на фуражите и храните и законодателството за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните се изпълнява по еднообразен и правилен начин в цялата Общност.

(39) Контролът от страна на Общността в трети страни е необходим, за да се провери съответствието или придържането им към законодателството в областта на фуражите и храните в Общността, както и законодателството за опазване здравето на животните, а при необходимост, и хуманното отношение към животните. От третите страни също може да бъде поискано да предоставят информация за техните системи за контрол. Тази информация, която следва да бъде установена на основата на насоките на Общността, следва да формира базата за последващия контрол от страна на Комисията, който е необходимо да се проведе в границите на мултидисциплинарна рамка, обхващаща основните сектори, които осъществяват износ за Общността. Това развитие следва да позволи опростяване на съществуващия режим и разширяване на сътрудничеството за по-ефективен контрол, което ще доведе до улесняване движението на търговските потоци.

▼B

(40) За да се гарантира, че вносните стоки съответстват на или са съобразени със законодателството на Общността за фуражите и храните, е необходимо да се създадат процедури, които позволяват определянето на условията за вноса и изискванията за сертифициране при необходимост.

(41) Нарушенията на законодателството в областта на фуражите и храните, както и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, могат да представляват заплаха за здравето на хората, здравето на животните и хуманното отношение към животните. Тези нарушения следва да бъдат предмет на ефективни, разубеждаващи и съответстващи на нарушението мерки на национално ниво в цялата Общност.

(42) Мерките следва да включват административни действия от страна на компетентните органи в държавите-членки, които следва да са създали процедури за тази цел. Предимството на тези процедури е, че може да се предприеме бързо действие, за да се възстанови положението.

(43) Стопанските субекти следва да имат право на обжалване на решенията, взети от компетентните органи в резултат на официалния контрол, и да бъдат информирани за това право.

(44) Следва да се вземат под внимание особените потребности на развиващите се страни, и по-специално на най-слабо развитите страни, и да се въведат мерки за тази цел. Комисията следва да поеме ангажимент да подкрепя развиващите се страни относно безопасността на фуражите и храните, която е важен елемент за здравето на хората и развитието на търговията. Тази подкрепа следва да се организира в контекста на политиката на Общността за развитие на политиката за сътрудничеството.

(45) Правилата, които се съдържат в настоящия регламент, укрепват интегралния и хоризонтален подход, необходим за провеждането на съгласувана политика за контрол върху безопасността на фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните. Въпреки това, следва да се създаде възможност за разработването на специфични правила за контрол при необходимост, например за определянето на максимално допустимите нива на остатъчните вещества за някои замърсители на нивото на Общността. Също така следва да се запазят съществуващите по-специфични правила в областта на контрола върху фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

Те включват по-специално следните актове: Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забраната на употребата на отделни субстанции ([1]), Директива 96/23/ЕО ([2]), Регламент (ЕО) № 854/2004 ([3]), Регламент (ЕО) № 999/2001 ([4]), Регламент (ЕО)

([1]) Произвеждане в животновъдни ферми на някои вещества с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3). Директива, последно изменена с Директива 2003/74/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 262, 14.10.2003 г., стр. 17).

([2]) Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996. относно мерките за наблюдение на някои вещества и остатъчни вещества от тях в живите животни и животинските продукти (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10). Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 806/2003.

([3]) Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за определяне на специфичните правила за организирането на официалния контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206).

([4]) Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. за определяне на правила за профилактика, контрол и изкореняване на някои предаваеми спонгиформени енцефалопатии (ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2245/2003 на Комисията (ОВ L 333, 20.12.2003 г., стр. 28).

▼B

№ 2160/2003 ([1]), Директива 86/362/ЕИО ([2]), Директива 90/642/ЕИО ([3]), и правилата за прилагането, произтичащи от нея, Директива 92/1/ЕИО ([4]), Директива 92/2/ЕИО ([5]) и актовете относно контрола върху заболяванията по животните като шап, треска по свинете и др., както и изискванията за официалния контрол върху хуманното отношение към животните.

(46) Настоящият регламент обхваща области, които вече са обхванати от някои актове, които са в сила понастоящем. Затова е необходимо да се отменят по-специално следните актове относно контрола върху фуражите и храните и те да се заменят с правилата на настоящия регламент: Директива 70/373/ЕИО ([6]); Директива 85/591/ЕИО ([7]); Директива 89/397/ЕИО ([8]); Директива 93/99/ЕИО ([9]); Решение 93/383/ЕИО ([10]); Директива 95/53/ЕО; Директива 96/43/ЕО ([11]); Решение 98/728/ЕО ([12]) и Решение 1999/313/ЕО ([13]).

([1]) Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 относно контрола върху салмонелата и други зоонозни агенти, пренасяни чрез храната (ОВ L 325, 12.12.2003, стр. 1).

([2]) Директива 86/362/ЕИО на Съвета от 24 юли 1986 г. за определянето на максимално допустимите стойности за остатъчни пестициди в и върху зърнените храни (ОВ L 221, 7.8.1986, стр. 37). Директива, последно изменена с Директива 2004/2/ЕО (ОВ L 14, 21.1.2004 г., стр. 10).

([3]) Директива 90/642/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1990 г. за определянето на максимално допустимите стойности за остатъчни пестициди в и върху някои продукти от растителен произход, включително плодове и зеленчуци (ОВ L 350, 14.12.1990 г., стр. 71). Директива, последно изменена с Директива 2004/2/ЕО на Комисията.

([4]) Директива 92/1/ЕИО на Комисията от 13 януари 1992 г. относно наблюдението на температурите в транспортните средства и при съхраняването в складове на бързо замразените храни, предназначени за човешка консумация (ОВ L 34, 11.2.1992 г., стр. 28).

([5]) Директива 92/2/ЕИО на Комисията от 13 януари 1992 г. за определяне на процедурите за вземане на проби и методите за анализ в Общността за официалния контрол върху температурите на бързо замразените храни, предназначени за човешка консумация (ОВ L 34, 11.2.1992 г., стр. 30).

([6]) Директива 70/373/ ЕИО на Съвета от 20 юли 1970 г. относно въвеждането в Общността на процедурите за вземане на проби и методите за анализ за официалния контрол върху храните (ОВ L 170, 3.8.1970 г., стр. 2). Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 807/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003 г., стр. 36).

([7]) Директива 85/591/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно въвеждането в Общността на процедурите за вземане на проби и методите за анализ за официалния контрол върху храните (ОВ L 372, 31.12.1985, стр. 50 Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

([8]) Директива 89/397/ЕИО на Съвета от 14 юни 1989 г. относно официалния контрол върху храните (ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 23).

([9]) Директива 93/99/ЕИО на Съвета от 29 октомври 1993 г. относно предмета на допълнителните мерки, отнасящи се за официалния контрол върху храните (ОВ L 290, 24.11.1993 г., стр. 14). Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003.

([10]) Решение 93/383/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 г. за еталонните лаборатории за наблюдението на морските биотоксини (ОВ L 166, 8.7.1993 г., стр. 31). Решение, последно изменено с Решение 1999/312/ЕО (ОВ L 120, 8.5.1999 г., стр. 37).

([11]) Директива 96/43/ЕО на Съвета от 26 юни 1996 г. за изменение и консолидиране на Директива 85/73/ЕИО за осигуряване на финансирането на ветеринарните проверки и контрол върху живи животни и някои животински продукти (ОВ L 162, 1.7.1996 г., стр. 1).

([12]) Решение 98/728/ЕО на Съвета от 14 декември 1998 г. относно системата за такси в Общността в сектора за животински хранителни смески (ОВ L 346, 22.12.1998 г., стр. 51).

([13]) Решение 1999/313/ЕО на Съвета от 29 април 1999 г. за еталонните лаборатории за наблюдение на бактериологичното и вирусното заразяване на двучерупковите мекотели (ОВ L 120, 8.5.1999 г., стр. 40).

▼B

(47) Като се има предвид настоящия регламент, следва да се изменят Директиви 96/23/ЕО, 97/78/ ЕО и 2000/29/ ЕО.

(48) Тъй като целта на настоящия регламент, да осигури преди всичко хармонизиран подход към официалния контрол, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и поради това може, по причина на своята сложност, трансгранично естество и, по отношение на вноса на фуражи и храни, неговият международен характер да се прояви по-успешно на нивото на Общността, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, определен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, определен в посочения член, обхватът на настоящия регламент не се разпростира извън необходимото за постигането на тази цел.

(49) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за уреждане на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([1]),

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящият регламент определя общите правила за извършване на официален контрол с цел проверка на съответствието с правилата, които са насочени по-специално към:

а) предотвратяване, елиминиране или редуциране на риска до приемливи нива за хората и животните пряко или чрез заобикалящата ги среда; и

б) гарантиране на лоялните практики в търговията с фуражи и храни и защита на интересите на потребителите, включващи етикетиране на фуражите и храните и други форми на информация за потребителите.

2. Настоящият регламент не се прилага за провеждането на официален контрол с цел проверка на съответствието с правилата за общите организации на пазарите на селкостопански продукти.

3. Настоящият регламент не засяга специфичните разпоредби на Общността относно официалния контрол.

4. Осъществяването на официален контрол в съответствие с настоящия регламент не засяга първичната правна отговорност на стопанските субекти за осигуряване безопасността на фуражите и храните, предвидена с Регламент (ЕО) № 178/2002, и гражданската или наказателна отговорност, възникваща при нарушаване на техните задължения.

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат определенията, установени в членове 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

Прилагат се и следните определения:

1. „официален контрол“ е всяка форма на контрол, която се извършва от компетентния орган или от Общността за проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните, правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

2. „проверка“ е проверяване чрез проучване и отчитане на обективните доказателства дали са били изпълнени точно определени изисквания;

3. „законодателство в областта на фуражите“ са законовите, подзаконови и административни разпоредби, регламентиращи най-общо фуражите и по-специално безопасността на фуражите на ниво на Общността или на национално ниво; то обхваща всички етапи на производството, преработката и разпространението на пазара на фуражите, както и тяхното използване;

4. „компетентен орган“ е централен орган на власт на държава-членка, компетентен да организира официален контрол или всеки друг орган, на който е предоставена такава компетентност; това определение също включва, по целесъобразност, съответстващия орган на трета страна;

5. „контролен орган“ е независимата трета страна, на която е делегирано изпълнението на определени контролни задачи от компетентния орган;

6. „одит“ е систематично и независимо проучване, за да се определи дали дадени дейности и свързаните с тях резултати съответстват на планираните мерки и дали тези мерки са ефективно изпълнени и подходящи за постигане на целите;

7. „инспекция“ е проучване на всеки аспект на фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните с цел проверка на съответствието на тези аспекти с правните изисквания на законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

8. „мониторинг“ е провеждането на планирана поредица от наблюдения или измервания, за да се получи обща представа за състоянието на съответствие с изискванията на законодателството в областта на фуражите или храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

9. „надзор“ е внимателно наблюдение на едно или повече предприятия за фуражи или храни, на стопански субекти в областта на фуражите или храните, или на тяхната дейност;

10. „неспазване“ е неспазването на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и на правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

▼B

11. „вземане на проби за анализ“ е вземането на фуражи или храни или някакво друго вещество (включително от околната среда), свързано с производството, преработката и разпространението на пазара на фуражи или храни или със здравето на животните, за да се направи чрез анализ проверка на съответствието с изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

12. „официално сертифициране“ е процедурата, чрез която компетентният орган или контролните органи, упълномощени да действат в това си качество, предоставят уверение за съответствие в писмена, електронна или съответстваща на тях форма;

13. „официално задържане“ е процедурата, чрез която компетентният орган гарантира, че фуражите и храните няма да бъдат преместени или подменени до вземането на решение за местоназначението им; то включва съхраняване от страна на стопанските субекти в съответствие с указанията от компетентния орган;

14. „равностойност“ е способността на различните системи или мерки да постигат едни и същи цели; „равностойни“ са различните системи или мерки, способни да постигат едни и същи цели;

15. „внос“ е пускането на фуражи или храни в свободно обращение или намерението за пускане на фуражи или храни в свободно обращение по смисъла на член 79 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на една от териториите, посочени в приложение I;

16. „въвеждане“ е внос по смисъла на точка 15 по-горе и предлагане на стоки съгласно митническите процедури, посочени в букви б) до е) в член 4, параграф 16 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, както и влизането им в свободна зона или свободен склад;

17. „проверка на документи“ е проучване на търговски документи и, при необходимост, документите, изисквани по законодателството в областта на фуражите и храните, които придружават пратките;

18. „идентификационна проверка“ е визуалната инспекция на съответствието на сертификатите или на другите документи, придружаващи пратката, на етикетите и съдържанието на пратката;

19. „физическа проверка“ е проверката на самите фуражи или храни, която може да включва и проверка на транспортното средство, на опаковката, етикетите и температурата, вземането на проби за анализ и лабораторни изследвания, както и всяка друга проверка, необходима за проверяване на спазването на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните;

20. „план за контрол“ е описание, изготвено от компетентния орган, което съдържа обща информация за структурата и организацията на неговите системи за официален контрол.

▼B

ДЯЛ II

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ОТ СТРАНА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

ГЛАВА I

ОБЩИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Член 3

Общи задължения относно организирането на официален контрол

1. Държавите-членки гарантират, че официалният контрол се извършва редовно, въз основа на риска и с необходимата честота, за да постигне целите на настоящия регламент, като взема под внимание:

а) идентифицираните рискове, свързани с животните, фуражите или храните, предприятията за фуражи или храни, използването на фуражи или храни или процес, материал, вещество, дейност или операция, които могат да въздействат на безопасността на фуражите или храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

б) събраните данни за спазване от страна на стопанските субекти в областта на фуражите и храните на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

в) достоверността на всички вече извършени собствени проверки; и

г) всяка информация, която може да показва неспазване.

2. Официалният контрол се извършва без предварително предупреждение, освен в случай на одит, за който е необходимо предварително уведомление на стопанските субекти в областта на фуражите и хранителните продукти.

Официалният контрол може да се извърши и *ad hoc*.

3. Официалният контрол се извършва на всеки един от етапите на производство, преработка и разпространение на пазара на фуражите и храните, на животните и продуктите от животински произход. Той включва контрол върху предприятията за фуражи и храни, върху използването на фуражите и храните, върху съхраняването на фуражите и храните и върху всеки процес, материал, вещество, дейност или операция, включително транспортна, свързани с фуражите и храните както и върху живите животни, който е необходим за постигането на целите на настоящия регламент.

4. Официалният контрол се прилага с едно и също внимание, както по отношение на износа от Общността, така и към предлагането на продукти на пазара в рамките на Общността и към въвеждането на продукти от трети страни на територите, посочени в приложение I.

5. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че продуктите, предназначени за експедиране в друга държава-членка, са подложени на контрол със същото внимание както тези, предназначени да бъдат предложени на пазара на собствената им територия.

▼B

6. Компетентният орган на държавата-членка, която е страна на местоназначение, може да провери съответствието на фуражите и храните на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните с помощта на проверки на недискриминационна основа. Само дотолкова, доколкото е строго необходимо за организирането на официалния контрол, държава-членка може да поиска от стопанските субекти, на които са доставени стоки от друга държава-членка, да докладват за пристигането на такива стоки.

7. Ако по време на проверка, извършвана на мястото на местоназначение, или по време на съхраняване или транспортиране, държава-членка установи несъответствие, тя предприема необходимите мерки, които могат да включват обратно експедиране на стоките до държавата-членка по произход.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ

Член 4

Определяне на компетентните органи и оперативните критерии

1. Държавите-членки определят компетентните органи, които отговарят за целите и извършването на официалния контрол по смисъла на настоящия регламент.

2. Компетентните органи гарантират, че:

а) официалният контрол, който се извършва върху живите животни, фуражите и храните на всеки един от етапите на производство, преработка и предлагане, както и върху използването на фуражите, е ефективен и подходящ;

б) сред персонала, който извършва официален контрол, не възниква конфликт на интереси;

в) притежават или имат достъп до лаборатория с необходимия капацитет за изследвания и достатъчно на брой квалифициран и опитен персонал, за да извършват официален контрол и да изпълняват контролните си функции ефикасно и ефективно;

г) притежават подходящи и надлежно поддържани съоръжения и оборудване, за да осигурят ефикасно и ефективно извършване на официалния контрол;

д) имат законови правомощия за извършването на официален контрол и за предприемане на мерките, предвидени с настоящия регламент;

е) са създали планове за действие в непредвидени случаи и са готови да ги изпълнят при настъпване на спешен случай;

ж) стопанските субекти в областта на фуражите и храните са задължени да се подложат на всяка инспекция, извършена в съответствие с изискванията на настоящия регламент и да оказват помощ на персонала на компетентния орган при изпълнението на задачите му.

3. Когато държава-членка предоставя компетентност за извършване на официален контрол на орган или органи, които не са централен компетентен орган, по-специално на органи на регионално или местно ниво, се осигурява ефикасна и ефективна координация между всички участващи компетентни органи, включително при необходимост и в областта на опазване на околната среда и здравето.

▼B

4. Компетентните органи осигуряват безпристрастност, качество и последователност на официалния контрол на всички нива. Критериите, изброени в параграф 2, трябва напълно да се съблюдават от всеки орган, на който е предоставена компетентност за провеждането на официален контрол.

5. Когато в рамките на компетентния орган повече от едно звено е компетентно да извършва официален контрол, между тези звена се осигурява ефикасна и ефективна координация и сътрудничество.

6. Компетентните органи извършват вътрешни одити, или могат да организират извършването на външни одити, и предприемат необходимите мерки предвид резултатите от тях, за да гарантират изпълнението на целите на настоящия регламент. Одитите подлежат на независимо подробно разглеждане и се извършват по прозрачен начин.

7. За прилагането на настоящия член могат да се приемат подробни правила в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

Член 5

Делегиране на специфични задачи, свързани с официалния контрол

1. Компетентният орган може да делегира специфични задачи, свързани с официалния контрол на един или няколко контролни органи в съответствие с изискванията на параграфи от 2 до 4.

В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, може да бъде изготвен списък със задачите, които могат или които не могат да бъдат делегирани.

Въпреки това дейностите, посочени в член 54, не са предмет на такова делегиране.

2. Компетентният орган може да делегира специфични задачи на конкретен контролен орган само ако:

а) е направено точно описание на задачите, които контролният орган може да извършва и на условията, при които може да ги извършва;

б) има доказателство, че контролният орган:

i) има необходимите професионални познания и опит, оборудване и инфраструктура, който се изискват, за да извърши делегираните му задачи;

ii) има персонал, който е достатъчно на брой и с подходяща квалификация и опит; и

iii) е безпристрастен и не се поражда конфликт на интереси във връзка със задачите, които са му делегирани;

в) контролният орган работи и е акредитиран в съответствие с Европейски стандарт EN 45004 „Общи критерии за работата на различните видове органи, извършващи инспекции“ и/или друг стандарт, когато той е по-тясно свързан с делегираните му задачи;

г) лабораториите работят в съответствие със стандартите, посочени в член 12, параграф 2;

▼B

д) контролният орган редовно или по искане на компетентния орган му съобщава резултатите от проведения контрол. Ако резултатите от извършения контрол показват неспазване или сочат вероятност за неспазване, контролният орган незабавно информира компетентния орган;

е) между делегиращия компетентен орган и контролния орган е налице ефикасна и ефективна координация.

3. Компетентните органи, делегиращи специфични задачи на контролните органи, организират одити или инспекции на контролните органи при необходимост. Ако в резултат на одит или инспекция стане ясно, че тези органи не изпълняват правилно задачите, които са им делегирани, делегиращият компетентен орган може да отмени делегирането. Той го отменя незабавно, ако контролният орган не успее да вземе подходящи и навременни мерки за коригиране на положението.

4. Всяка държава-членка, желаеща да делегира конкретна контролна задача на контролен орган, уведомява Комисията за това. Уведомлението съдържа подробно описание на:

а) компетентният орган, който делегира задачата;

б) задачата, която се делегира; и

в) контролния орган, на който се делегира задачата.

Член 6

Персонал, който извършва официален контрол

Компетентният орган гарантира, че всички членове на персонала, който извършва официален контрол:

а) получават за своята сфера на компетентност подходящо обучение, което им дава възможност да изпълняват задълженията си компетентно и последователно да извършват официалния контрол. Това обучение обхваща в зависимост от случая областите, посочени в приложение II, глава I;

б) са информирани за новостите в своята сфера на компетентност и редовно получават допълнително обучение при необходимост;

в) имат нагласа за мултидисциплинарно сътрудничество.

Член 7

Прозрачност и поверителност

1. Компетентните органи гарантират, че извършват дейността си при високо ниво на прозрачност. За целта, съответната информация, с която разполагат, трябва да стане достъпна за обществеността възможно най-бързо.

Най-общо обществеността има достъп до:

а) информация за контролната дейност на компетентните органи и нейната ефективност; и

б) информация в съответствие с член 10 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

▼B

2. Компетентният орган предприема необходимите мерки, за да гарантира, че от членовете на неговия персонал се изисква да не разкриват информация, придобита при изпълнение на задълженията им, свързани с официалния контрол, който по своето естество е предмет на професионална тайна в надлежно оправдани случаи. Защитата на професионалната тайна не предотвратява разпространението от компетентните органи на информацията, посочена в параграф 1, буква б). Не се засягат разпоредбите на директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на физическите лица при обработката на лични данни и свободното движение на такива данни ([1]).

3. Информацията, предмет на професионална тайна, включва по-специално:

— поверителността на процедурите за предварително разследване или на разглежданите съдебни дела,

— личните данни,

— документите, обхванати от изключение от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията ([2]).

— информацията, защитена от националните законодателства и законодателството на Общността, отнасяща се по-специално до професионалната тайна, поверителността на разискванията, международните отношения и националната отбрана.

Член 8

Процедури за контрол и проверка

1. Компетентните органи извършват официален контрол в съответствие с документирани процедури. Тези процедури съдържат информация и указания за персонала, който извършва официален контрол, включваща, *inter alia*, областите, посочени в приложение II, глава II.

2. Държавите-членки гарантират, че разполагат с правни процедури за осигуряване на достъп на персонала на компетентните органи до помещенията на предприятията за фуражи и храни и поддържаната от тях документация, за да може персоналът да изпълни задачите си правилно.

3. Компетентните органи разполагат с процедури за:

а) проверка на ефективността на официалния контрол, който извършват; и

б) осигуряване на коригиращи действия при необходимост и за актуализиране на документацията, посочена в параграф 1, при необходимост.

4. Комисията може да изготви указания за извършване на официалния контрол в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2.

([1]) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003.
([2]) ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

▼B

Указанията могат по-специално да съдържат препоръки относно официалния контрол върху:

а) изпълнението на принципите на HACCP;

б) системите за управление, използвани от стопанските субекти в областта на фуражите и храните, за да изпълнят изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните;

в) микробиологичната, физичната и химичната безопасност на фуражите и храните.

Член 9

Доклади

1. Компетентният орган изготвя доклади за извършения официален контрол.

2. Докладите включват описание на целта на официалния контрол, използваните методи на контрол, резултатите от официалния контрол и, в зависимост от случая, действието, което собственикът на засегнатото предприятие следва да предприеме.

3. Компетентният орган осигурява за собственика на въпросното предприятие копие на доклада, посочен в параграф 2, поне в случай на несъответствие.

Член 10

Дейности, методи и техники на контрол

1. Задачите, свързани с официалния контрол, в повечето случаи се извършват, като се използват подходящи методи и техники на контрол като мониторинг, надзор, проверка, одит, инспекция, взимане на проби и анализ.

2. Официалният контрол върху фуражите и храните включва, *inter alia*, следните дейности:

а) проучване на системите за контрол, въведени от стопанските субекти в областта на фуражите и храни, и получените резултати;

б) инспекция на:

i) инсталациите на първичните производители, предприятията за фуражи и храни, включително и заобикалящата ги среда, помещенията, офисите, оборудването, инсталациите и машините, транспорта както и на фуражите и храните;

ii) суровините, съставките, преработващите средства и други продукти, използвани за приготвянето и производството на фуражи и храни;

iii) полуфабрикатите;

iv) материалите и предметите, предназначени да влизат в контакт с храните;

v) почистващите и поддържащите продукти и процеси, и пестицидите;

vi) етикетирането, представянето и рекламата;

▼B

в) проверката на санитарно-хигиенните условия в предприятията за фуражи и храни;

г) оценката на процедурите за добрите производствени практики, добрите хигиенни практики, добрите селскостопански практики и HACCP, вземайки под внимание използването на насоките, създадени в съответствие със законодателството на Общността;

д) проучването на писмени материали и други записи, които могат да са от значение за оценката за спазване изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните;

е) интервютата със стопанските субекти в областта на фуражите и храните и техния персонал;

ж) отчитането на данните, записани от измервателните апарати на предприятията за фуражи и храни;

з) контрола, извършван със собствените апарати на компетентния орган за проверка на измерванията, направени от стопанските субекти в областта на фуражите и храните;

и) всяка друга дейност, необходима за да гарантира постигането на целите на настоящия регламент.

ГЛАВА III

ВЗИМАНЕ НА ПРОБИ И АНАЛИЗ

Член 11

Методи за взимане на проби и анализ

1. Методите за взимане на проби и анализ, използвани в рамките на официалния контрол, съответстват на правилата на Общността в тази област или,

а) ако не съществуват такива правила на признатите международни правила или протоколи например тези, приети от Европейския комитет по стандартизация (CEN), или тези, приети в националното законодателство; или,

б) при липса на горните, на други методи, подходящи за целта или разработени в съответствие с научните протоколи.

2. В случаите, за които не се прилага параграф 1, валидация на методите за анализ може да стане само в една лаборатория, в съответствие с признат международен протокол.

3. Когато е възможно, методите за анализ се характеризират с подходящите критерии, дадени в приложение III.

4. ►**M7** Следните мерки за прилагане могат да се вземат от Комисията: ◄

а) методи за взимане на проби и анализ, включително и потвърждаващи или референтни методи, които следва да се използват в случай на спор;

▼B

б) критерии за изпълнение на работата, параметри на анализа, неопределеност на измерванията и процедури за валидация на методите, посочени в буква а); и

в) правила за тълкуването на резултатите.

▼M7

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4.

▼B

5. Компетентните органи установяват подходящи процедури, за да гарантират правото на стопанските субекти в областта на фуражите и храните, чиито продукти са обект на взимане на проби и анализ, да изискват допълнително експертно становище, без да засягат задължението на компетентните органи да предприемат незабавни действия в критични ситуации.

6. По-специално те гарантират, че стопанските субекти в областта на фуражите и храните могат да получат достатъчен брой проби за изготвяне на допълнително експертно становище, освен когато това е невъзможно поради бързо развалящи се продукти или наличие на много малки количества от основния продукт.

7. Пробите трябва да са обработени и етикетирани така, че да е гарантирана както тяхната правна, така и тяхната аналитична валидност.

Член 12

Официални лаборатории

1. Компетентният орган определя лабораториите, които могат да извършват анализ на пробите, взети по време на официален контрол.

2. Въпреки това компетентните органи могат само да определят лабораториите, които работят и са оценявани и акредитирани в съответствие със следните европейски стандарти:

а) EN ISO/IEC 17025 относно „Общи изисквания за компетентността на изпитвателните и калибриращи лаборатории“;

▼M6

б) EN ISO/IEC 17011 относно „Общи изисквания към органи по акредитация, извършващи акредитация на органи за оценка на съответствието“.

_____

▼B

вземайки под внимание критериите за различните методи на изпитване, предвидени в законодателството в областта на фуражите и храните.

3. Акредитирането и оценяването на изпитвателните лаборатории, посочено в параграф 2, може да е свързано с индивидуални изпитвания или групи изпитвания.

4. Компетентният орган може да отмени определянето по параграф 1, когато условията, посочени в параграф 2 вече не се изпълняват.

▼B

ГЛАВА IV

УПРАВЛЕНИЕ В СЛУЧАЙ НА КРИЗА

Член 13

Планове за действие в непредвидени случаи, отнасящи се за фуражите и храните

1. За изпълнението на основния план за управление на кризи, посочен в член 55 от Регламент (ЕО) № 178/2002, държавите-членки изготвят оперативни планове за действие при непредвидени случаи като определят мерките, които следва да се изпълнят незабавно, когато се установи, че фуражите и храните излагат на сериозен риск хората или животните пряко или чрез околната среда.

2. Плановете за действие при непредвидени случаи конкретизират:

а) административните органи, които ще участват;

б) техните правомощия и отговорности; и

в) каналите и процедурите за обмен на информация между заинтересованите страни.

3. Държавите-членки правят преглед на плановете за действие в непредвидени случаи при необходимост, по-специално предвид на промените в организацията на компетентния орган и на опита, включително и този, придобит от симулационни упражнения.

4. При необходимост могат да се приемат мерки за прилагане в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3. Тези мерки установяват хармонизирани правила за плановете за действие при непредвидени случаи до необходимата степен, за да се гарантира, че те са съвместими с основния план за управление на кризи, посочен в член 55 от Регламент (ЕО) № 178/2002. Те показват също и ролята на заинтересованите страни в изготвянето и ръководството на плановете за действие в непредвидени случаи.

ГЛАВА V

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ ВЪВЕЖДАНЕТО НА ФУРАЖИ И ХРАНИ ОТ ТРЕТИ СТРАНИ

Член 14

Официален контрол върху фуражи и храни от животински произход

1. Настоящият регламент не засяга изискванията към ветеринарните проверки на фуражите и храните от животински произход, предвидени с Директива 97/78/ЕО. Въпреки това, компетентният орган, определен в съответствие с Директива 97/78/ЕО, извършва в допълнение официален контрол, с цел проверка на съответствието с тези аспекти на законодателството за фуражите и храните, които не са предмет на посочената директива, при необходимост, включително и аспектите, посочени в дял VI, глава II от настоящия регламент.

2. Общите правила в членове от 18 до 25 от настоящия регламент се прилагат също и при официалния контрол върху всички фуражи и храни, включително и фуражите и храните от животински произход.

▼B

3. Удовлетворяващите резултати от проверките на стоки, които:

а) са поставени под една от митническите процедури, посочени в букви б) до е) в член 4, параграф 16 от Регламент (ЕИО) № 2913/92; или

б) трябва да бъдат обработвани в свободни зони или свободни складове по смисъла на член 4, параграф 15, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92,

не засягат задължението на собствениците на предприятията за фуражи и храни да гарантират, че фуражите и храните съответстват на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните от момента на пускането им за свободно движение, нито пречат на извършването на допълнителен официален контрол върху съответните фуражи и храни.

Член 15

Официален контрол върху фуражи и храни от неживотински произход

1. Компетентният орган редовно извършва официален контрол върху фуражите и храните от неживотински произход, които не попадат в обхвата на материята, уредена с Директива 97/78/ЕО, внесени на териториите, посочени в приложение I. Той организира официалния контрол на основата на многогодишните национални планове за контрол, изготвени в съответствие с изискванията на членове от 41 до 43, и с оглед на потенциалните рискове. Контролът обхваща всички аспекти на законодателството за фуражите и храните.

2. Официалният контрол се извършва на подходящо място, включително и на граничния пункт, през който стоките влизат в една от териториите, посочени в приложение I, мястото на пускане на стоките за свободно движение, складове, помещения на предприятието за фуражи и храни, което е вносител на стоките, или на други места по веригата на фуражите и храните.

3. Официален контрол може също да бъде извършен върху стоки, които:

а) са поставени под една от митническите процедури, посочени в букви б) до е) в член 4, параграф 16 от Регламент (ЕИО) № 2913/92; или

б) ще влязат в свободни зони или свободни складове по смисъла на член 4, параграф 15, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

4. Удовлетворяващите резултати от проверките, посочени по параграф 3, не засягат задължението на стопанските субекти в областта на фуражите и храните да гарантират, че фуражите и храните съответстват на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните от момента на пускането им за свободно движение, нито пречат на извършването на допълнителен официален контрол върху съответните фуражи и храни.

5. В съответствие с процедурата по член 62, параграф 3 се изготвя и актуализира списък на фуражите и храните от неживотински произход, които въз основа на известните или появяващите се рискове следва да подлежат на засилен официален контрол на граничния пункт, през който стоките влизат в една от териториите, посочени в приложение I. Честотата и характера на този контрол се определят в съответствие със същата процедура. В съответствие със същата процедура могат да се определят и таксите, свързани с този контрол.

▼B

Член 16

Видове проверки на фуражи и храни от неживотински произход

1. Официалният контрол, посочен в член 15, параграф 1, включва най-малкото систематична проверка на документите, произволна идентификационна проверка и, при необходимост, физическа проверка.

2. Физическите проверки се провеждат с честота, която зависи от:

а) рисковете, свързани с различните видове фуражи и храни;

б) данните на спазване на изискванията за съответния продукт на третата страна и предприятието на произход и на стопанските субекти в областта на фуражите и храните, които осъществяват внос и износ на продукта;

в) контролът, извършван от стопанския субект в областта на фуражите или храните, който внася продукта;

г) гаранциите, предоставени от компетентния орган на третата страна по произход.

3. Държавите-членки гарантират, че физическите проверки се извършват при подходящи условия и на място с достъп до подходящи съоръжения за контрол, които позволяват правилно провеждане на проучванията, вземането на няколко проби, адаптирани за управление на риска и хигиенично обработване на фуражите и храните. Пробите трябва да са обработени така, че да е гарантирана както тяхната правна, така и тяхната аналитична валидност. Държавите-членки гарантират, че оборудването и методологията са подходящи за измерване на нормите, предвидени със законодателството на Общността или националното законодателство.

Член 17

Гранични пунктове и предварително уведомяване

1. Държавите-членки с оглед на извършването на официалния контрол, посочен в член 15, параграф 5:

— определят конкретните гранични пунктове на своята територия, които имат достъп до подходящи съоръжения за контрол върху различните видове фуражи и храни; и

— изискват от стопанските субекти в областта на фуражите и храните, отговорни за пратките, да уведомяват предварително за пристигането и естеството на пратките.

Държавите-членки могат да прилагат същите правила и за други фуражи от неживотински произход.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията и другите държави-членки за всички мерки, които предприемат в съответствие с параграф 1.

Те съставят мерките по такъв начин, че да избегнат ненужното нарушаване на търговията.

▼B

Член 18

Действие в случай на съмнение

В случай на съмнение за несъответствие или ако е на лице съмнение относно идентифицирането или действителното местоназначение на пратката или относно съответствието между пратката и заверените гаранции, компетентният орган извършва официален контрол, за да потвърди или отрече подозрението или съмнението. Компетентният орган поставя съответната пратка под официално задържане докато не получи резултатите от официалния контрол.

Член 19

Действия, последващи официалния контрол върху фуражи и храни от трети страни

1. Компетентният орган поставя под официално задържане фуражи или храни от трети страни, които не съответстват на изискванията на законодателството за фуражите и храните, и след изслушване на стопанските субекти в областта на фуражите и храните, отговарящи за пратката, той предприема следните мерки по отношение на такива фуражи и храни:

а) нарежда такива фуражи или храни да бъдат унищожени при спазване на специален режим в съответствие с изискванията на член 20 или повторно експедирани извън Общността в съответствие с изискванията на член 21; могат да бъдат предприети и други съответстващи мерки, като например използването на фуражите и храните за други цели, различни от първоначалното им предназначение;

б) ако фуражите или храните вече са предложени на пазара, наблюдава или, при необходимост, нарежда бракуването им или оттеглянето им преди да бъде предприета някоя от мерките, посочени по-горе;

в) проверява дали фуражите или храните няма да предизвикат неблагоприятно въздействие върху здравето на хората или животните, пряко или чрез заобикалящата ги околна среда, по време на или преди прилагането на някоя от мерките, посочени в букви а) и б).

2. Ако въпреки това:

а) официалният контрол, предвиден по членове 14 и 15, показва, че пратката е вредна за здравето на хората или животните или не е безопасна, компетентният орган поставя въпросната пратка под официално задържане преди да бъде унищожена или прилага друга подходяща мярка, необходима за да се предпази здравето на хората или животните;

б) фуражите и храните от неживотински произход, за които е предвидено по-засилено ниво на контрол в съответствие с изискванията на член 15, параграф 5, не са представени за официален контрол или не са представени в съответствие със специфичните изисквания, създадени в съответствие с изискванията на член 17, по нареждане на компетентния орган се бракуват и поставят под официално задържане незабавно, а след това се унищожават или повторно експедират в съответствие с изискванията на член 21.

3. Когато не е разрешил въвеждането на фуражи или храни, компетентният орган уведомява Комисията и другите държави-членки за своите констатации и за идентифицирането на съответните продукти в съответствие с процедурата, предвидена по член 50, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002, и уведомява митническите служби за решенията си, като предоставя и информация за крайното местоназначение на пратката.

4. Решенията относно пратките подлежат на обжалване, посочено в член 54, параграф 3.

▼B

Член 20

Специален режим на обработване

1. Специалният режим на обработване, посочен в член 19, може да включва:

а) обработване или преработване, за да се приведат фуражите и храните в съответствие с изискванията на законодателството на Общността или с изискванията на трета страна на повторно експедиране, включващо обеззаразяване при необходимост, но изключващо разреждане;

б) преработване по друг подходящ начин за цели, които не са свързани с животинска или човешка консумация.

▼M7

2. Компетентният орган гарантира, че специалният режим на обработване се извършва в предприятия под негов контрол или под контрола на друга държава-членка и в съответствие с условията, определени от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4. При отсъствието на такива условия специалният режим на обработване се извършва в съответствие с националните правила.

▼B

Член 21

Повторно експедиране на пратките

1. Компетентният орган разрешава повторно експедиране на пратките, само ако:

а) местоназначението е съгласувано със стопанския субект в областта на фуражите или храните, отговарящ за пратката; и

б) стопанският субект в областта на фуражите или храните най-напред е уведомил компетентния орган на третата страна по произход или третата страна на местоназначение, в случай на липсва съгласуване, за причините и обстоятелствата, които пречат за предлагането на пазара на съответните фуражи или храни в рамките на Общността; и

в) когато третата страна на местоназначение не е третата страна на произход, компетентният орган на третата страна на местоназначение е уведомил компетентния орган за готовността си да приеме пратката.

2. Без да се засягат националните правила, приложими по отношение на сроковете за подаване на заявление за допълнително експертно становище, и когато резултатите от официалния контрол не го възпрепятстват, повторното експедиране като общо правило се извършва в срок от 60 дни след деня на вземане на решение от страна на компетентния орган относно местоназначението на пратката, освен ако не е заведено съдебно дело. Ако след изтичането на срока от 60 дни, не е извършено повторно експедиране, пратката се унищожава, освен ако закъснението е оправдано.

3. До повторното експедиране на пратката или потвърждаването на причините за отказ, компетентният орган поставя пратката под официално задържане.

▼B

4. Компетентният орган уведомява Комисията и другите държави-членки в съответствие с процедурата, предвидена по член 50, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002, и уведомява митническите служби за своите решения. Компетентните органи си сътрудничат в съответствие с изискванията на дял IV за предприемането на допълнителни мерки, необходими, за да гарантират, че повторно въвеждане на отказаната пратка в Общността е невъзможно.

Член 22

Разходи

Стопанският субект в областта на фуражите или храните, отговарящ за пратката, или негов представител носят отговорност за разходите, направени от компетентните органи за дейностите, посочени в членове 18, 19, 20 и 21.

Член 23

Одобряване на предекспортни проверки от трети страни

1. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, могат да бъдат одобрени специфични предекспортни проверки, които се извършват от трета страна, на фуражите и храните непосредствено преди осъществяването на експорт за Общността, за да се направи проверка на съответствието на експортираните продукти с изискванията на Общността. Това одобрение може да се приложи само за фуражите и храните, произхождащи от съответната трета страна и може да бъде получено за един или повече продукти.

2. Когато е предоставено такова одобрение, като резултат може да се намали честотата на контрола върху вноса на фуражите и храните. Въпреки това, държавите-членки извършват официален контрол върху фуражите и храните, внесени в съответствие с одобрението, посочено в параграф 1, за да гарантират, че направените в третата страна предекспортни проверки остават ефективни.

3. Одобрението, посочено в параграф 1, може да бъде дадено на трета страна само ако:

а) одит, извършен от Общността, е показал, че фуражите или храните, изнасяни за Общността, отговарят на изискванията на Общността или на равностойни изисквания;

б) контролът, извършван в третата страна преди експедиране, се счита за достатъчно ефективен и ефикасен, за да замени или редуцира документните, идентификационните и физическите проверки, предвидени от законодателство на Общността.

4. Одобрението, посочено в параграф 1, определя конкретно компетентния орган на третата страна, под чиято отговорност се извършват предекспортните проверки и, при необходимост, контролния орган, на който посоченият компетентен орган може да делегира определени задачи. Делегирането може да бъде одобрено, само ако отговаря на изискванията на член 5 или на равностойни условия.

5. Компетентният орган и всеки контролен орган, който е определен в одобрението, отговарят за връзките с Общността.

▼B

6. Компетентният орган или контролният орган на третата страна осигуряват официалното сертифициране на всяка проверена партида, преди да влезе на една от териториите, посочени в приложение I. Одобрението, посочено в параграф 1, определя образеца за този вид сертификати.

7. Без да се засягат разпоредбите на член 50, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002, когато официалният контрол, извършван върху вноса, подлежащ на процедурата, посочена в параграф 2, показва сериозно несъответствие, държавите-членки незабавно уведомяват Комисията и другите държави-членки и въпросните стопански субекти в съответствие с процедурата, предвидена в дял IV от настоящия регламент; държавите-членки увеличават броя на проверените пратки и, когато е необходимо да се даде възможност за надлежно аналитично проучване на ситуацията, запазват необходимия брой проби и ги съхраняват при подходящи условия.

8. Ако се установи, че при значителен брой пратки стоките не съответстват на информацията в сертификатите, издадени от компетентния орган или от контролния орган на третата страна, спира да се прилага намаляването на честотата на проверките, посочена в параграф 2.

Член 24

Компетентни органи и митнически служби

1. За организирането на официалния контрол, посочен в настоящата глава, компетентните органи и митническите служби работят в тясно сътрудничество.

2. За пратките, които съдържат фуражи и храни от животински произход и фуражи и храни, посочени в член 15, параграф 5, митническите служби не разрешават влизането им или обработването им в свободни зони или свободни складове, без съгласието на компетентния орган.

3. Когато са взети проби, компетентният орган уведомява митническите служби и въпросните субекти и посочва дали могат или не могат да бъдат освободени стоките преди да са известни резултатите от анализа на пробите, при условие че е гарантирано проследяването на пратката.

4. В случай на пускане на стоките в свободно обращение компетентните органи и митническите служби работят заедно в съответствие с изискванията, предвидени в членове от 2 до 6 от Регламент (ЕИО) № 339/93.

Член 25

Мерки за прилагане

1. Мерките, необходими за еднаквото извършване на официалния контрол върху въвеждането на фуражи и храни, се определят в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

2. По-специално могат да бъдат определени подробните правила за:

а) фуражите и храните, внесени или подложени на една от митническите процедури, посочени в член 4, параграф 16, букви от б) до е) от Регламент (ЕИО) № 2913/92, или които следва да бъдат обработени в свободни зони или свободни складове по смисъла на член 4, параграф 15, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

▼B

б) храните, които се доставят за екипажа и пътниците на международните транспортни средства;

в) фуражите и храните, които са поръчани от далечни разстояния (например по пощата, по телефона или чрез Интернет) и са доставени на клиента;

г) хранителните премикси, предназначени за домашни любимци или коне и храните, пренасяни от пътниците и екипажа на международните транспортни средства;

д) специфичните условия или изключенията, отнасящи се за някои територии, посочени в член 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, за да се вземат предвид естествените ограничения, специфични за тези територии;

е) целта за осигуряване съгласуваност на решенията на компетентните органи за фуражите и храните от трети страни в рамките на член 19;

ж) пратките с произход от Общността, които са върнати от трета страна;

з) документите, които трябва да придружават пратките, когато са взети проби.

ГЛАВА VI

ФИНАНСИРАНЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ КОНТРОЛ

Член 26

Общи принципи

Държавите-членки гарантират, че разполагат с необходимите финансови ресурси за осигуряването на необходимия персонал и с други ресурси за официален контрол, събирани с помощта на средства, които се считат за най-подходящи, включително чрез общото данъчно облагане или чрез установяване на такси или налози.

Член 27

Такси или налози

1. Държавите-членки могат да събират такси или налози, за да покрият разходите, направени за официалния контрол.

2. За дейностите, посочени в приложение IV, раздел А и приложение V, раздел А, държавите-членки осигуряват събирането на такса.

3. Без да засягат параграфи 4 и 6, таксите, събирани за специфичните дейности, посочени в приложение IV, раздел А и приложение V, раздел А, не могат да бъдат по-ниски от минималните стойности, определени в приложение IV, раздел Б и приложение V, раздел Б. Въпреки това, за преходен период до 1 януари 2008 г. за дейностите, посочени в приложение IV, раздел А, държавите-членки могат да продължат да използват стойностите, прилагани понастоящем съгласно Директива 85/73/ЕИО.

▼M7

Стойностите в приложение IV, раздел Б и приложение V, раздел Б се актуализират от Комисията най-малко веднъж на всеки две години, по-специално за да се отчете инфлацията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4.

▼B

4. Таксите, събирани за целите на официалния контрол в съответствие с параграф 1 или 2:

а) не могат да бъдат по-високи от разходите, направени от компетентните органи във връзка с точките, изброени в приложение VI; и

б) могат да бъдат определени като фиксирана сума на база направени разходи от компетентните органи за определен период от време или, в зависимост от случая, като суми, определени в приложение IV, раздел Б или приложение V, раздел Б.

5. При определянето на таксите държавите-членки взимат предвид:

а) типа на въпросното предприятие и свързаните с него рискови фактори;

б) интересите на предприятията с малки количества продукти, вложени в производствения процес;

в) използваните традиционни методи на производство, преработка и разпространение;

г) потребностите на предприятията, които се намират в райони, подложени на особени географски ограничения.

6. Когато предвид на системите за собствени проверки и проследяване, внедрени от предприятията за фуражи и храни, и нивото на съответствие, установено по време на официалния контрол, официалният контрол се провежда с редуцирана честота за определен тип фуражи или храни или дейности или за да вземат предвид критериите, посочени в параграф 5, букви б) до г), държавите-членки могат да определят такса за официален контрол, която е под минималните стандарти, посочени в параграф 4, буква б), при условие че заинтересованата държава-членка предостави на Комисията доклад, в който са определени:

а) типът на фуража, хранителният продукт или дейността, за които става въпрос;

б) контролът, извършен в предприятието за фуражи или храни, за което става въпрос; и

в) начинът на изчисляване на намалението на таксата.

7. Когато компетентният орган извършва няколко официални контроли по едно и също време в едно предприятие, той ги счита за една дейност и налага една такса.

8. Таксите, свързани с контрол върху вноса, се заплащат на компетентния орган, който отговаря за контрола върху вноса, от стопанския субект или негов представител.

9. Таксите не се възстановяват пряко или косвено, освен когато са недължимо събрани.

▼B

10. Без да се засягат разходите, произтичащи от разноските, посочени в член 28, държавите-членки не събират други такси, освен посочените в настоящия член, за прилагането на настоящия регламент.

11. Стопанските субекти или други предприятия в тази област, или техните представители получават документ като доказателство за заплатените от тях такси.

12. Държавите-членки публично оповестяват начина на изчисляване на таксите и информират Комисията за него. Комисията проучва дали таксите съответстват на изискванията на настоящия регламент.

Член 28

Разходи, произтичащи от допълнителния официален контрол

Когато откриването на несъответствие води до официален контрол, който надвишава обичайните контролни дейности на компетентния орган, компетентният орган налага на субекта, отговорен за несъответствието, или на субекта, който е собственик или съхранява стоките по време на извършването на допълнителния официалния контрол, да заплати разходите, произтичащи от допълнителния официален контрол. Обичайните контролни дейности са рутинните контролни дейности, изисквани от законодателството на Общността или националното законодателство, и по-специално тези, които са описани в плана, предвиден с член 41. Дейностите, които надвишават обичайните контролни дейности, включват взимането и анализирането на проби както и други форми на контрол, които са необходими, за да се провери обхвата на проблема, за да се провери дали са предприети коригиращи действия или да се открие и/или докаже неспазване.

Член 29

Ниво на разходите

При определянето на нивото на разходите, посочени в член 28, следва да се вземат предвид принципите, определени в член 27.

ГЛАВА VII

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 30

Официално сертифициране

1. ►M7 Без да се засягат изискванията към официалното сертифициране, приети с цел опазване здравето на животните или хуманното отношение към животните, следните изисквания могат да се приемат от Комисията: ◄

а) обстоятелствата, които налагат официално сертифициране;

б) образците на сертификатите;

в) квалификацията на персонала, който участва в сертифицирането;

г) принципите, които следва да се съблюдават при осигуряването на надеждно сертифициране, включително и електронното сертифициране;

д) процедурите, които следва да се изпълнят при отнемане на сертификати и за подмяна на сертификати;

▼B

е) пратките, които се разделят на по-малки пратки или се смесват с други пратки;

ж) документите, които трябва да придружават стоките след извършването на официален контрол.

▼M7

Посочените в буква а) мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4.

Мерките, посочени в букви от б) до ж), се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 62, параграф 3.

▼B

2. Когато се изисква официално сертифициране, следва да се гарантира, че:

а) съществува връзка между сертификата и пратката;

б) информацията, която се съдържа в сертификата е точна и вярна.

3. Когато се използва единен образец на сертификат, той обединява, при необходимост, изискванията към официалното сертифициране на фуражите и храните, и другите изисквания за официално сертифициране.

Член 31

Регистриране/одобрение на предприятията за фуражи и храни

1. а) Компетентните органи създават процедури, които следва да се изпълняват от стопанските субекти в областта на фуражите и храните, които кандидатстват за регистрация на техните предприятия в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004, Директива 95/69/ЕО или на бъдещия регламент относно хигиената на фуражите;

б) Те съставят и актуализират списък на собствениците на предприятията за фуражи и храни, които са регистрирани. Когато такъв списък вече съществува за други цели, той също може да бъде използван по смисъла на настоящия регламент.

2. а) Компетентните органи създават процедури, които следва да се изпълняват от стопанските субекти за фуражи и храни, които кандидатстват за регистрация на техните предприятия в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004, Регламент (ЕО) № 854/2004, Директива 95/69/ЕО или на бъдещия регламент относно хигиената на фуражите.

б) След получаването на заявление за одобряване от собственик на предприятие за фуражи или храни, компетентният орган прави посещение на предприятието на място.

в) Той одобрява дейностите, за които предприятието кандидатства, само ако стопанският субект в областта на фуражи или храни е показал, че то съответства на изискванията на законодателството за фуражите и храните.

▼B

г) Компетентният орган може да даде условно одобрение, ако се вижда, че предприятието отговаря на всички изисквания за инфраструктура и оборудване. Той дава пълно одобрение, само ако стане ясно от нов официален контрол, извършен в рамките на три месеца от даването на условно одобрение, че предприятието отговаря на другите изисквания в тази област на законодателството за фуражите и храните. Ако е постигнат безспорен напредък, но предприятието все още не отговаря на всички посочени изисквания, компетентният орган може да удължи условното одобрение. Въпреки това условното одобрение не може да бъде за срок по-дълъг от шест месеца.

д) Компетентният орган подлага на преглед одобрението на предприятията, когато извършва официален контрол. Ако компетентният орган открие сериозни недостатъци или му се е налагало да спира многократно производството в дадено предприятие, и стопанският субект в областта на фуражи или храни не е в състояние да предостави достатъчно гаранции относно производството в бъдеще, компетентният орган инициира процедури за отнемане на одобрението на предприятието. Въпреки това, компетентният орган може да спре одобрението на обекта, ако стопанският субект в областта на фуражите или храните е в състояние да гарантира, че ще реши проблема с недостатъците в разумен срок.

е) Държавите-членки поддържат актуализирани списъци на одобрените предприятия и ги предоставят на другите държави-членки и на обществеността по начин, определен в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

ДЯЛ III

РЕФЕРЕНТНИ ЛАБОРАТОРИИ

Член 32

Референтни лаборатории на Общността

1. Референтните лаборатории за фуражи и храни на Общността, посочени в приложение VII, отговарят за:

а) предоставяне на националните референтни лаборатории на подробна информация за методите на анализ, включително и референтните методи;

б) координиране на прилагането на методите, посочени в буква а), от националните референтни лаборатории, по-специално чрез организиране на сравнително изпитване и осигуряване на подходящи последващи действия след сравнителното изпитване в съответствие с приетите в областта на международното право протоколи, при наличието на такива;

в) координиране в тяхната сфера на компетентност на практическите разпоредби, необходими за прилагането на новите аналитични методи и уведомяване на националните референтни лаборатории за постиженията в тази област;

г) провеждане на начални и допълнителни курсове за обучение на персонала на националните референтни лаборатории и на експерти от развиващите се страни;

▼B

д) предоставяне на научно-техническа помощ на Комисията, особено в областите, в които държавите-членки оспорват резултатите от анализите;

е) сътрудничество с лабораториите, които отговарят за анализирането на фуражите и храните в трети страни.

2. Референтните лаборатории на Общността в сектора на опазване здравето на животните отговарят за:

а) координиране на методите, използвани в държавите-членки за диагностика на заболяванията;

б) активно подпомагане диагностиката на заболявания в огнищата на избухване в държавите-членки чрез получаване на изолирани патогени за потвърждаване на диагнозите, характеризиране и изследване на епизоотиите;

в) улесняване началното или допълнителното обучение на експертите по лабораторна диагностика с оглед на хармонизацията на диагностичните техники в цялата Общност;

г) сътрудничество в областта на методите за диагностика на заболяванията по животните в тяхната сфера на компетентност с компетентните лаборатории в трети страни, където тези заболявания преобладават;

д) провеждане на начални и допълнителни курсове за обучение на персонала на националните референтни лаборатории и на експерти от развиващите се страни;

3. Член 12, параграфи 2 и 3 се прилагат за референтните лаборатории на Общността.

4. Референтните лаборатории на Общността отговарят на следните изисквания. Те трябва да:

а) разполагат с персонал с подходяща квалификация и подходящо обучение в областта на техниките за диагностика и анализ, приложими в тяхната сфера на компетентност;

б) притежават оборудването и продуктите, необходими за извършването на възложените им задачи;

в) имат подходяща административна инфраструктура;

г) гарантират, че персоналът им спазва поверителния характер на някои проблеми, резултати или информация;

д) имат достатъчно познания за международните стандарти и практики;

е) притежават, при необходимост, актуализиран списък на наличните референтни вещества и реагенти и актуализиран списък на производителите и доставчиците на такива вещества и реагенти;

ж) вземат предвид дейностите по изследване, провеждани на национално ниво и на нивото на Общността;

з) имат обучен персонал, който да е на разположение в спешни случаи в рамките на Общността.

▼M7

5. В приложение VII от Комисията могат да бъдат включени други референтни лаборатории на Общността, свързани с областите, посочени в член 1. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4. Приложение VII може да бъде актуализирано в съответствие със същата процедура.

6. Комисията може да предвиди допълнителни отговорности и задачи за референтните лаборатории на Общността. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4.

▼B

7. Референтните лаборатории на Общността могат да получат финансова помощ от Общността в съответствие с член 28 от Решение 90/424/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно разходите във ветеринарната област ([1]).

8. Референтните лаборатории на Общността могат да подлежат на контрол от страна на Общността с цел проверка на съответствието им на изискванията на настоящия регламент. Ако при контрола се установи, че лабораторията не съответства на изискванията или задачите, за които е създадена, могат да се вземат необходимите мерки в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

9. Параграфи 1 до 7 се прилагат без да се засягат по-специфичните правила, и по-специално глава VI от Регламент (ЕО) № 999/2001 и член 14 от Директива 96/23/ЕО.

Член 33

Национални референтни лаборатории

1. Държавите-членки вземат мерки за определянето на една или няколко национални референтни лаборатории за всяка референтна лаборатория на Общността, посочена в член 32. Държава-членка може да определи лаборатория, разположена в друга държава-членка или членка на Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ), а една и съща лаборатория може да бъде национална референтна лаборатория за повече от една държава-членка.

2. Националните референтни лаборатории:

а) сътрудничат на референтната лаборатория на Общността в своята сфера на компетентност;

б) координират в своята сфера на компетентност дейността на официалните лаборатории, отговарящи за анализа на пробите в съответствие с изискванията на член 11;

в) при необходимост, организират сравнителни изпитвания между официалните национални лаборатории и осигуряват подходящи последващи действия след извършване на сравнителните изпитвания;

г) осигуряват изпращането на компетентния орган и официалните национални лаборатории на информацията, предоставяна от референтната лаборатория на Общността;

([1]) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 19. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 806/2003.

▼B

д) предоставят научно-техническа помощ на компетентния орган за изпълнението на координирани планове за контрол, приети в съответствие с изискванията на член 53;

е) отговарят за осъществяването на други специфични задължения, предвидени в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, без да се засягат съществуващите допълнителни национални задължения.

3. Член 12, параграфи 2 и 3 се прилагат за националните референтни лаборатории.

4. Държавите-членки съобщават наименованието и адреса на всяка национална референтна лаборатория на Комисията, съответната референтна лаборатория на Общността и на другите държави-членки.

5. Държавите-членки, които имат повече от една национална референтна лаборатория за една референтна лаборатория на Общността, трябва да гарантират, че тези лаборатории работят в тясно сътрудничество, за да могат да гарантират ефективна координация помежду си, с другите национални лаборатории и с референтната лаборатория на Общността.

▼M7

6. Комисията може да предвиди допълнителни отговорности и задачи за националните референтни лаборатории. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4.

▼B

7. Параграфи от 1 до 5 се прилагат, без да се засягат по-специфичните правила, и по-специално глава VI от Регламент (ЕО) № 999/2001 и член 14 от Директива 96/23/ЕО.

ДЯЛ IV

АДМИНИСТРАТИВНА ПОМОЩ И СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ФУРАЖИТЕ И ХРАНИТЕЛНИТЕ ПРОДУКТИ

Член 34

Общи принципи

1. Когато за резултата от официалния контрол върху фуражите и храните е необходимо да се предприемат действия в повече от една държава-членка, компетентните органи в съответните държави-членки си предоставят един на друг административна помощ.

2. Компетентните органи предоставят административна помощ при поискване или инцидентно, когато това се изисква в процеса на проучването. Административната помощ може да включва, при необходимост, участие в контрол, провеждан на място от компетентния орган на друга държава.членка.

3. Членове от 35 до 40 не засягат националните правила, приложими за издаването на документи, които са предмет на или са свързани със съдебни производства, или правилата, свързани със защитата на търговските интереси на физическите или юридическите лица.

▼B

Член 35

Органи за връзка

1. Всяка държава-членка определя един или няколко органа за връзка, в зависимост от случая, които служат за осъществяване на връзка с другите органи за връзка на държавите-членки. Ролята на органите за връзка е да подпомагат и координират комуникациите между компетентните органи, и по-специално предаването и получаването на молби за помощ.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията и другите държави-членки за всички необходими подробности относно определените от тях органи за връзка и за всяка промяна, настъпила в тях.

3. Без да се засяга параграф 1, определянето на органите за връзка не изключва преките контакти, обмена на информация или сътрудничеството между персонала на компетентните органи от различните държави-членки.

4. Компетентните органи, за които се прилага Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и сътрудничеството между тях и Комисията за осигуряване на правилно прилагане на законодателството във ветеринарната и зоотехническата области ([1]), се свързват при необходимост с органите, действащи съгласно настоящия дял.

Член 36

Заявена помощ

1. При получаването на обоснована молба, компетентният орган, на който е изпратена молбата, гарантира, че на компетентния орган, отправил молбата, е осигурена цялата необходима информация и документи, които ще му дадат възможност да направи проверка на съответствието с изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните в рамките на неговата юрисдикция. За целта компетентният орган, на който е изпратена молбата, урежда провеждането на административни проучвания, необходими за получаването на тази информация и документи.

2. Информацията и документите, предоставени по параграф 1, се препращат без неоправдано забавяне. Могат да се изпращат оригинални документи или техни копия.

3. По споразумение между органа, отправил молбата и органа, на който е изпратена молбата, по време на административните проучвания могат да присъстват служители, определени от органа, отправил молбата.

Такива проучвания винаги се извършват от служители на органа, до който е изпратена молбата.

Служителите на органа, отправил молбата, не могат по собствена инициатива да упражняват правомощията за проучване, предоставени на длъжностните лица на органа, до който е изпратена молбата. Въпреки това, те имат достъп до същите помещения и документи, като последните чрез своя посредник и с единствената цел да бъде проведено административното проучване.

4. Служителите на органа, отправил молбата, които се намират в друга държава-членка, в съответствие с параграф 3, по всяко време са в състояние да покажат писменото пълномощно, с което се определя тяхната самоличност и служебното им качество.

([1]) ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34.

▼B

Член 37

Незаявена помощ

1. Когато компетентен орган разбере за несъответствие и ако това несъответствие може да има последствия за друга държава-членка или държави-членки, той предава тази информация на другата държава-членка или другите държави-членки без предварително заявление и неоправдано забавяне.

2. Държавите-членки, които получат такава информация, проучват въпроса и уведомяват държавата-членка, изпратила информацията, за резултатите от проучването и, при необходимост, за взетите мерки.

Член 38

Помощ в случай на несъответствие

1. Ако по време на официален контрол, извършен в мястото на местонахождение на стоките, или по време на транспортирането им, компетентният орган на държавата-членка по местоназначение, установи, че стоките не съответстват на изискванията на законодателството за фуражите и храните и поради това биха изложили на риск здравето на хората или животните или нарушават сериозно законодателството за фуражите и храните, той установява незабавно контакт с компетентния орган на държавата-членка — експедитор.

2. Компетентният орган на държавата-членка — експедитор проучва въпроса, взима всички необходими мерки и уведомява компетентния орган на държавата-членка по местоназначение, за естеството на проучванията и извършения официален контрол, взетите решения и мотивите за тези решения.

3. Ако компетентният орган на държавата-членка по местоназначение, има основание да счита, че тези мерки са неподходящи, компетентните органи на двете държави-членки съвместно търсят начини и средства за коригиране на ситуацията, включващи, при необходимост, съвместна инспекция на място, направена в съответствие с изискванията на член 36, параграфи 3 и 4. Те уведомяват Комисията, когато не могат да постигнат съгласие за прилагане на подходящите мерки.

Член 39

Връзки с трети страни

1. Когато компетентен орган получи информация от трета страна, която сочи несъответствие и/или риск за здравето на хората или животните, той предава тази информация на компетентните органи в другите държави-членки, ако счете, че те биха проявили интерес към нея или по тяхно искане. Той предава тази информация и на Комисията, когато тя е от значение на ниво Общността.

2. Когато третата страна е поела правен ангажимент за осигуряване на необходимата помощ за събиране на доказателства за неправомерния характер на сделките, които са или изглеждат в противоречие със съответните изисквания на законодателството в областта на фуражите и храните, информацията, получена в съответствие с настоящия регламент, може да бъде съобщена на тази трета страна със съгласието на компетентните органи, предоставили информацията, в съответствие със законите, приложими за съобщаването на лични данни на трети страни.

▼B

Член 40

Координирана помощ и последващи действия на Комисията

1. Комисията координира незабавно мерките, предприети от държавите-членки, когато освен информацията, която е получила от държавите-членки или от други източници, е разбрала за съществуването на дейности, които са или изглеждат в противоречие със съответните изисквания на законодателството в областта на фуражите и храните и представляват специален интерес на ниво на Общността и по-специално, когато:

а) тези дейности се разпростират или биха могли да се разпространят в няколко държавите-членки;

б) изглежда, че подобни дейности се извършват в няколко държави-членки; или

в) държавите-членки не са в състояние да се споразумеят за подходящите действия за решаване на въпроса с несъответствието.

2. Когато официалният контрол, извършен по местоназначение установи повторно несъответствие или други заплахи за хората, растенията или животните, произтичащи от фуражите и храните пряко или чрез заобикалящата ги околна среда, компетентният орган на държавата-членка по местоназначение, уведомява незабавно Комисията и компетентните органи на другите държави-членки.

3. Комисията може:

а) съвместно със съответните държави-членки, да изпрати инспекционен екип за извършване на официален контрол на място;

б) да изиска от компетентния орган на държавата-членка — експедитор да засили официалния контрол в съответната област и да докладва за предприетите действия и взетите мерки.

4. Когато мерките, предвидени по параграфи 2 и 3, се вземат с цел преодоляване на повторно несъответствие на предприятие за фуражи или храни, компетентният орган налага на въпросното предприятие да заплати всички разноски, свързани с прилагането на такива мерки.

ДЯЛ V

ПЛАНОВЕ ЗА КОНТРОЛ

Член 41

Многогодишни национални планове за контрол

За да гарантира ефективно прилагане на член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002, както и на правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните и на член 45 от настоящия регламент, всяка държава-членка изготвя единен многогодишен национален план за контрол.

▼B

Член 42

Принципи за изготвяне на многогодишни национални планове за контрол

1. Държавите-членки:

а) изпълняват плана, посочен в член 41, в срок до 1 януари 2007 г., когато изпълняват плана за първи път; и

б) редовно го актуализират с оглед на настъпилите промени; и

в) предоставят на Комисията последния вариант на плана по нейно искане.

2. Всеки многогодишен национален план за контрол съдържа обща информация за структурата и организацията на системите за контрол върху фуражите и храните и за контрол върху опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните в държавите-членки, и по-специално за:

а) стратегическите цели на плана и какво е отражението върху тях на приоритетите на контрола и разпределението на ресурсите;

б) категоризирането на риска на въпросните дейности;

в) определянето на компетентните органи и техните задачи на централно, регионално и местно ниво и на ресурсите на тяхно разположение;

г) общата организация и управление на официалния контрол на национално, регионално и местно ниво, включително и на официалния контрол в отделните предприятия;

д) системите за контрол, приложими за различните сектори и координацията между различните служби на компетентните органи, отговарящи за официалния контрол в тези сектори;

е) при необходимост, делегирането на задачи на контролните органи;

ж) методите за осигуряване на съответствие с оперативните критерии в член 4, параграф 2;

з) обучението на персонала, който участва в извършването на официален контрол, посочен в член 6;

и) документните процедури, посочени в членове 8 и 9;

й) организирането и изпълнението на планове за действие в непредвидени случаи за извънредни ситуации, възникнали във връзка с болести, пренасяни от животните или чрез храната, случаи на замърсени фуражи и храни и други рискове, застрашаващи здравето на хората;

к) организирането на сътрудничество и взаимопомощ.

3. Многогодишните национални планове за контрол могат да бъдат коригирани по време на изпълнението им. Могат да се внасят изменения предвид на или за да се вземат предвид следните фактори:

а) ново законодателство;

б) появата на нови заболявания или други рискове за здравето;

в) значителни промени в структурата, управлението или дейността на компетентните национални органи;

▼B

г) резултатите от официалния контрол, извършен от държавите-членки;

д) резултатите от контрола на Общността, извършван в съответствие с изискванията на член 45;

е) всяко изменение на насоките, посочени в член 43;

ж) научни констатации;

з) резултатите от одитите, извършвани от трета страна в държава-членка.

Член 43

Насоки за многогодишните национални планове за контрол

1. Многогодишните национални планове за контрол, посочени в член 41, вземат предвид насоките, изготвяни от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2. Насоките по-специално:

а) съдействат за последователния, всеобхватен и интегриран подход към официалния контрол върху фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните и обхващат всички сектори и всички етапи на веригата на фуражите и храните, включително техния внос и въвеждане;

б) идентифицират приоритетите и критериите, базирани на риска с цел категоризирането в зависимост от риска на засегнатите дейности и най-ефективните процедури за контрол;

в) идентифицират другите приоритети и най-ефективните процедури за контрол;

г) идентифицират етапите на производство, преработка и разпределение на фуражите и храните, включително и използването на фуражите, което осигурява възможно най-надеждна и показателна информация за съответствието им със законодателството за фуражите и храните;

д) насърчават усвояването на най-добрите практики на всички нива на системата за контрол;

е) насърчават разработването на ефективен контрол върху системите за проследяване;

ж) предоставят съвети относно разработването на системи за отчитане на изпълнението на работата и резултатите от контролните действия;

з) отразяват стандартите и препоръките на международните органи в тази област относно организирането и дейността на официалните служби;

и) определят критериите за провеждането на одитите, посочени в член 4, параграф 6;

й) определят структурата на годишните доклади, изисквани по член 44 и информацията, която следва да съдържат;

к) определят главните показатели за изпълнението, които следва да се прилагат при оценката на многогодишните национални планове за контрол.

▼B

2. При необходимост, насоките се преработват с оглед на анализа на годишните доклади, които държавите-членки представят в съответствие с изискванията на член 44, или контрола на Общността, извършван в съответствие с член 45.

Член 44

Годишни доклади

1. Една година след въвеждането на многогодишните национални планове за контрол, и всяка следваща година, държавите-членки представят на Комисията доклад със следното съдържание:

а) всички изменения, направени в многогодишните национални планове за контрол, за да се вземат предвид факторите, посочени в член 42, параграф 3;

б) резултатите от контрола и одитите, извършени през предходната година в съответствие със съдържанието на многогодишния национален план за контрол;

в) типа и броя на установените случаи на несъответствие;

г) действията, гарантиращи ефективното изпълнение на многогодишните национални планове за контрол, включващи действията с принудителен характер и резултатите от тях.

2. За да се подпомогне последователното представяне на доклада и по-специално на резултатите от официалния контрол, информацията, посочена в параграф 1, следва да отчита насоките, изготвяни от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2.

3. Държавите-членки приключват докладите си и ги предоставят на Комисията в срок от шест месеца след края на годината, за която се отнася доклада.

4. Като има предвид докладите, посочени в параграф 1, резултатите от контрола на Общността, извършен в съответствие с изискванията на член 45, и всяка друга важна информация, Комисията изготвя годишен доклад за общото състояние на официалния контрол в държавите-членки. Този доклад, при необходимост, може да съдържа препоръки за:

а) възможните подобрения на системите за официален контрол и одит в държавите-членки, включващи техният обхват, управление и изпълнение;

б) специфични контролни действия върху секторите и дейностите, независимо от това дали те са обхванати от многогодишните национални планове за контрол;

в) координираните планове, създадени за разрешаването на въпросите от специален интерес.

5. Многогодишните национални планове за контрол и свързаните с тях насоки, при необходимост, се преработват на основата на заключенията и препоръките, които се съдържат в доклада на Комисията.

▼B

6. Комисията представя доклада си на Европейския парламент и на Съвета и запознава обществеността с неговото съдържание.

ДЯЛ VI

ДЕЙНОСТИ НА ОБЩНОСТТА

ГЛАВА I

КОНТРОЛ, ИЗВЪРШВАН ОТ ОБЩНОСТТА

Член 45

Контрол, извършван от Общността в държавите-членки

1. Експертите на Комисията извършват общи и специални одити в държавите-членки. Комисията може да назначи експерти от държавите-членки, които да подпомагат нейните собствени експерти. Общите и специалните одити се организират съвместно с компетентните органи на държавите-членки. Одитите се провеждат редовно. Основната им цел е да се провери дали се извършва цялостен официален контрол в държавите-членки в съответствие с многогодишните национални планове за контрол, посочени в член 41 и в съответствие със законодателство на Общността. За целта и за по-лесното постигане на ефективност и ефикасност на одитите, Комисията може преди такива одити да изиска от държавите-членки да ѝ представят възможно най-бързо актуализирани копия на националните планове за контрол.

2. Общите одити могат да бъдат допълнени със специални одити и инспекции в една или няколко конкретни области. Специалните одити и инспекциите служат по-специално за:

а) да се провери изпълнението на многогодишния национален план за контрол, прилагането на законодателството в областта на фуражите и храните и законодателството за опазване здравето на животните, хуманното отношение към животните и могат да включват, в зависимост от случая, инспекции на място на официални служби и на съоръжения, свързани с одитирания сектор;

б) да се провери функционирането и организацията на компетентните органи;

в) да се проучват важни или повтарящи се проблеми в държавите-членки;

г) да се проучват извънредни ситуации, появяващи се проблеми или нови развития в държавите-членки.

3. Комисията докладва за констатациите относно всеки извършен контрол. Нейният доклад, в зависимост от случая, съдържа препоръки към държавите-членки за подобряване на съответствието на изискванията на законодателството за фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните. Комисията осигурява достъп на обществеността до своя доклад. Когато става въпрос за доклади относно контрола, извършван в държава-членка, Комисията предоставя на съответния контролен орган проект на доклада, за да направи по него бележки, взема предвид тези бележки при изготвянето на окончателния доклад и публикува бележките на компетентния орган заедно с окончателния доклад.

▼B

4. Комисията изготвя годишна програма за контрол, информира държавите-членки предварително за нея и отчита резултатите от нея. Комисията може да измени програмата, за да вземе предвид настъпилите промени в областта на безопасността на фуражите и храните, опазване здравето на животните, хуманното отношение към животните и опазване здравето на растенията.

5. Държавите-членки:

а) предприемат подходящи последващи действия, като вземат предвид препоръките в резултат на контрола, извършен от Общността;

б) предоставят необходимата помощ и всички документи, както и друга техническа помощ, поискана от експертите на Комисията, за да им дадат възможност да извършат контрола ефикасно и ефективно;

в) осигуряват за експертите на Комисията достъп до всички помещения или части от помещения и до информацията, включително и до изчислителните системи, които се отнасят до изпълнението на техните задължения.

6. Подробните правила за контрола на Общността в държавите-членки могат да се изготвят или изменят в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

Член 46

Контрол, извършван от Общността в трети страни

1. Експертите на Комисията могат да извършват официален контрол в трети страни, за да проверят, въз основа на информацията, посочена в член 47, параграф 1, спазването или придържането на законодателството и системите на трета страна към изискванията на законодателството на Общността в областта на фуражите и храните и законодателството на Общността относно опазване здравето на животните. Комисията може да назначи експерти от държавите-членки, които да подпомагат нейните собствени експерти. В такива случаи официалният контрол отчита по-специално:

а) законодателството на третата страна;

б) организирането на компетентните органи на третата страна, техните правомощия и независимост, надзора, упражняван върху тях и пълномощията им за ефективно прилагане на приложимото законодателство;

в) обучението на персонала за извършване на официален контрол;

г) ресурсите, включително и диагностичната апаратура, на разположение на компетентните органи;

д) съществуването и използването на документирани контролни процедури и системи за контрол, базирани на приоритетите;

е) при необходимост, ситуацията във връзка с опазване здравето на животните, зоонозите и здравето на растенията и процедурите за уведомяване на Комисията и съответните международни органи за огнища на заболявания по животните и растенията;

ж) обхвата и действието на официалния контрол върху вноса на животни, растения и техните продукти;

з) гаранциите, които третата страна може да даде по отношение на спазването или придържането към изискванията на Общността.

▼B

2. За по-лесно постигане на ефикасност и ефективност на контрола в трета страна, Комисията може преди да извърши такъв контрол да изиска от заинтересованата трета страна да предостави информацията, посочена в член 47, параграф 1 и при необходимост, записите за изпълнението на такъв контрол.

3. Честотата на извършване на контрол на Общността в трети страни се определя въз основа на:

а) оценката на риска за продуктите, изнасяни за Общността;

б) разпоредбите на законодателството на Общността;

в) обема и естеството на вноса от въпросната страна;

г) резултатите от контрола, който е бил извършен от службите на Общността или други инспекционни органи;

д) резултатите от контрола върху вноса и всеки друг контрол, извършен от компетентните органи на държавите-членки;

е) информацията, получавана от Европейския орган за безопасност на храните или други подобни органи;

ж) информацията, получавана от признати международни органи, като например, Световната здравна организация (СЗО), Комисията на Кодекс Алиментариус и Международното бюро по епизоотиите (МБЕ) или от други източници;

з) доказателствата за възникващи заболявания или други обстоятелства, които биха могли да доведат до опасности за здравето чрез вноса от трета страна на живи животни, живи растения или фуражи или храни;

и) необходимостта да се правят проучвания или да се реагира на критични ситуации в отделна трета страна.

▼M7

Критериите за определяне на риска за целите на оценката на риска, посочена в буква а), се установяват от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4.

▼B

4. Процедурата и подробните правила за извършване на контрол в трети страни могат да бъдат определени или изменени в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

Те включват по-специално процедури и подробни правила за:

а) извършване на контрол в трети страни въз основа на двустранни споразумения;

б) извършване на контрол в други трети страни.

В съответствие със същата процедура таксите за контрола, посочен по-горе, могат да бъдат определени на реципрочна основа.

5. Ако по време на упражняване на контрол на Общността, се установи сериозен риск за здравето на хората или животните, Комисията незабавно предприема всички необходими извънредни мерки в съответствие с изискванията на член 53 от Регламент (ЕО) № 178/2002 или разпоредбите за защита на законодателството на Общността в тази област.

▼B

6. Комисията докладва за констатациите относно всеки извършен контрол на Общността. Нейният доклад, в зависимост от случая, съдържа препоръки. Комисията осигурява достъп на обществеността до своите доклади.

7. Комисията предоставя на държавите-членки предварително програмата си за контрол в трети страни и докладва за резултатите. Тя може да измени програмата, за да вземе предвид последните развития в областта на безопасността на фуражите и храните, опазване здравето на животните и растенията.

ГЛАВА II

УСЛОВИЯ ЗА ВНОС

Член 47

Общи условия за вноса

1. Комисията отговаря за искането към трети страни, които възнамеряват да изнасят стоки за Общността, да предоставят следната точна и актуализирана информация за общата организация и управление на системите за санитарен контрол:

а) санитарните или фитосанитарните разпоредби, приети или предложени на нейна територия;

б) контролните и инспекционните процедури, производство и карантинен режим, допустими отклонения за пестицидите и процедурите за одобряване на хранителните добавки, действащи на нейна територия;

в) процедурите за оценка на риска, взетите предвид фактори, както и определянето на подходящото ниво на санитарна и фитосанитарна защита;

г) при необходимост, последващите действия по отношение на препоръките, направени в съответствие с контрола, посочен в член 46.

2. Информацията, посочена в параграф 1, съответства на естеството на стоките и може да бъде съобразена с конкретната ситуация и структурата на третата страна и естеството на продуктите, изнасяни за Общността. Тя трябва да обхваща най-малкото стоките, предназначени за износ за Общността.

3. Информацията, посочена в параграфи 1 и 2, може също да е свързана с:

а) резултатите от извършения национален контрол върху стоките, предназначени за износ за Общността;

б) важни промени, които са направени в структурата и функциите на съответната система за контрол, по-специално с цел спазване на изискванията и препоръките на Общността.

4. Когато трета страна не предостави тази информация или когато информацията е неточна, могат да бъдат определени специални условия за вноса в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, в зависимост от конкретния случай и за кратък срок след консултации с въпросната трета страна.

▼B

5. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2, се изготвят насоките, които определят как ще се изготвя и представя на Комисията информацията, посочена в параграфи 1, 2 и 3, както и временните мерки, по силата на които на третите страни се предоставя време, за да подготвят тази информация.

Член 48

Специални условия за вноса

▼M7

1. Доколкото в правото на Общността, и по-специално с Регламент (ЕО) № 854/2004, не са предвидени условията и подробните процедури, които следва да се съблюдават при вноса на стоки от трети страни или от техни региони, те се определят при необходимост от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4.

▼B

2. Условията и подробните процедури, посочени в параграф 1, могат да включват:

а) създаването на списък на третите страни, от които е разрешен вноса на специфични продукти на една от териториите, посочени в приложение I;

б) създаването на образци на сертификатите, придружаващи пратките;

в) специалните условия за вноса, в зависимост от типа на продукта или животното и възможните рискове, свързани с тях.

3. Трети страни фигурират в списъците, посочени в параграф 2, буква а), само ако техните компетентни органи предоставят достатъчни гаранции за спазването или придържането към законодателството на Общността в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните.

4. При изготвянето или актуализирането на списъците, по-специално се вземат под внимание следните критерии:

а) законодателството на третата страна в съответната област;

б) структурата и организацията на компетентния орган на третата страна и нейните контролни служби, както и правомощията, които има и гаранциите, които могат да бъдат предоставени относно прилагането на съответното законодателство;

в) съществуването на съответстващ официален контрол;

г) редовността и бързината на предоставяне на информация от третата страна за съществуването на опасности във фуражите и храните и в живите животни;

д) гаранциите, дадени от третата страна, че:

i) условията, приложени към предприятията, от които фуражи и храни могат да се внасят в Общността, съответстват или са равностойни на изискванията на законодателство на Общността в областта на фуражите и храните;

ii) е изготвен и се поддържа актуализиран списък на тези предприятия;

iii) списъкът на предприятията и актуализираните му варианти се съобщават незабавно на Комисията;

▼B

iv) предприятията са подложени на редовен и ефективен контрол от компетентния орган на третата страна.

5. При приемането на специалните условия за вноса, посочени в параграф 2, буква в), се взема предвид информацията, предоставена от заинтересованите трети страни и, при необходимост, резултатите от контрола на Общността, извършван в тези трети страни. Специални условия за вноса могат да се установят за един единствен продукт или за група продукти. Те могат да се прилагат за една отделна трета страна, за райони в трета страна или за група трети страни.

Член 49

Еквивалентност

1. Съгласно прилагането на спогодба за еквивалентност или след извършване на одит с удовлетворителни резултати може да се вземе решение в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, с което се признава, че мерките, които се прилагат от трети страни или техни райони в конкретни области, предлагат гаранции, еквивалентни на тези, прилагани в Общността, ако третата страна предостави обективно доказателство за това.

2. Решението, посочено в параграф 1, определя условията, регламентиращи вноса от посочената трета страна или район в нея.

Условията могат да включват:

а) естеството и съдържанието на сертификатите, които трябва да придружават продуктите;

б) специфичните изисквания за внос в Общността;

в) при необходимост, процедурите за изготвяне и изменение на списъците с районите или предприятията, от които вносът е разрешен.

3. Решението, посочено в параграф 1, се отменя в съответствие със същата процедура и без отлагане, когато някое от условията за признаване на равностойност, установено при вземане на решението, вече не се изпълнява.

Член 50

Подкрепа за развиващите се страни

1. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, могат да се вземат следните мерки и да се прилагат толкова дълго, колкото е необходимо, за да се покаже убедително, че развиващите се страни могат да спазват разпоредбите на настоящия регламент:

а) поетапно въвеждане на изискванията, посочени в членове 47 и 48, за продуктите, изнасяни за Общността. Напредъкът в изпълнението на тези изисквания се оценява и взема предвид при определянето на необходимостта от конкретни пълни или частични изключения с ограничен срок от изискванията. Поетапното въвеждане също взема предвид напредъка в изграждането на институционалния капацитет, посочен в параграф 2.

б) помощ за предоставянето на информацията, посочена в член 47, при необходимост от експерти на Общността;

▼B

в) подпомагане на съвместни проекти между развиващите се страни и държавите-членки;

г) разработване на насоки за оказване помощ на развиващите се страни при организирането на официален контрол върху продукти, изнасяни за Общността;

д) изпращане на експерти на Общността в развиващите се страни за оказване на помощ при организирането на официален контрол;

е) участие на персонала по контрол от развиващите се страни в курсовете за обучение, посочени в член 51.

2. В контекста на политиката на Общността за развитие на сътрудничеството, Комисията насърчава подкрепата за развиващите се страни по отношение на общата безопасност на фуражите и храните и съответствието им на конкретните стандарти за фуражи и храни, за да изградят институционалния капацитет, който им е необходим, за да могат да отговорят на изискванията, посочени в членове 5, 12, 47 и 48.

ГЛАВА III

ОБУЧЕНИЕ НА ПЕРСОНАЛА ПО КОНТРОЛА

Член 51

Обучение на персонала по контрола

1. Комисията може да организира курсове за обучение на персонала на компетентните органи на държавите-членки, които отговарят за упражняването на официалния контрол, посочен в настоящия регламент. Курсовете за обучение служат за разработване на хармонизиран подход към официалния контрол в държавите-членки. Те могат по-специално да включват обучение относно:

а) законодателството на Общността в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

б) методите и техниките за контрол, като например одитирането на системите, които стопанските субекти създават, за да се съобразят с изискванията на законодателството за фуражите и храните и на правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

в) контрола, който следва да се упражнява върху стоките, внасяни в Общността;

г) методи и техники за производство, преработка и маркетинг на фуражите и храните.

2. В курсовете за обучение, посочени в параграф 1, могат да участват представители на трети страни, по-специално от развиващи се страни.

3. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, могат да се определят подробни правила за организирането на курсове за обучение.

▼B

ГЛАВА IV

ДРУГИ ДЕЙНОСТИ НА ОБЩНОСТТА

Член 52

Контрол от трети страни в държавите-членки

1. Експертите на Комисията могат по искане на и съвместно с компетентните органи на държавите-членки да оказват помощ на държавите-членки по време на контрола, упражняван от трети страни.

2. В тези случаи държавите-членки, на чиято територия трябва да се упражнява контрол от трета страна, информират Комисията за планирането, обхвата, документите и всяка друга относима информация, която дава възможност на Комисията да участва ефективно в контрола.

3. Помощта, предоставяна от Комисията, служи по-специално за:

а) разясняване на законодателството на Общността в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

б) осигуряване на информация и данни на ниво на Общността, които могат да бъдат полезни за контрола, извършван от трета страна;

в) осигуряване на еднакво упражняване на контрол от трети страни.

Член 53

Координирани планове за контрол

Комисията може да препоръча изпълнението на координирани планове в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2. Тези планове:

а) се организират годишно в съответствие с приета програма; и

б) при необходимост, инцидентно, по-специално с оглед на определянето на преобладаващите опасности във фуражите, храните или животните.

ДЯЛ VII

МЕРКИ ЗА ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ

ГЛАВА I

НАЦИОНАЛНИ МЕРКИ ЗА ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 54

Действие в случай на несъответствие

1. Когато компетентният орган открие несъответствие, той предприема действие, за да гарантира, че стопанският субект ще вземе мерки да коригира ситуацията. Когато решава какво действие да предприеме, компетентният орган взема предвид естеството на несъответствието и данните за несъответствията от миналото на стопанския субект.

▼B

2. Действието включва, при необходимост, следните мерки:

а) налагането на санитарни процедури или друго действие, считано за необходимо, за да се осигури безопасността на фуражите или храните или съответствието им с изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

б) ограничаване или забрана за предлагане на пазара, за внос или износ на фуражи, храни или животни;

в) мониторинг и, при необходимост, издаване на нареждане за бракуване, изтегляне и/или унищожаване на фуражите или храните;

г) даването на разрешение за използване на фуражите и храните за цели, различни от първоначалното им предназначение;

д) спиране на дейността или затваряне на цялото предприятие или част от него за необходимия срок;

е) временно прекратяване или отмяна на одобряването на предприятието;

ж) мерките, посочени в член 19, относно пратките от трети страни;

з) всяка друга мярка, считана за подходяща от компетентния орган.

3. Компетентният орган предоставя на въпросния стопански субект или негов представител:

а) писмено уведомление за решението си относно действието, което трябва да се предприеме в съответствие с параграф 1, заедно с мотивите за решението; и

б) информация за правото на обжалване на такива решения, както и за приложимата процедура и сроковете.

4. При необходимост, компетентният орган информира също и компетентния орган на държавата-членка — експедитор за своето решение.

5. Всички разходи, направени съгласно настоящия член, се поемат от стопанския субект, отговорен за фуражите и храните.

Член 55

Санкции

1. Държавите-членки определят правилата за санкциите, налагани при нарушаване на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и други разпоредби на Общността, свързани с опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на изпълнението им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съответни на нарушението и разубеждаващи.

▼B

2. Държавите-членки уведомяват незабавно Комисията за разпоредбите, приложими за нарушенията на законодателството в областта на фуражите и храните, и последващите техни изменения.

ГЛАВА II

МЕРКИ НА ОБЩНОСТТА ЗА ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 56

Защитни мерки

1. В съответствие с процедурите, предвидени в член 53 от Регламент (ЕО) № 178/2002, мерки се предприемат, ако:

а) Комисията притежава доказателства за сериозен пропуск в системите за контрол на държава-членка; и

б) този пропуск може да застрашава в широк мащаб здравето на хората, здравето на животните или хуманното отношение към животните, пряко или чрез заобикалящата ги околна среда.

2. Тези мерки се приемат само след като:

а) контролът, извършен от Общността, покаже и отчете несъответствие със законодателството на Общността; и

б) въпросната държава-членка не е успяла да коригира ситуацията при поискване и в срок, определен от Комисията.

ДЯЛ VIII

АДАПТИРАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО НА ОБЩНОСТТА

Член 57

Изменение на Директива 96/23/ЕО

Директива 96/23/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 14, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Референтните лаборатории на Общността са посочените в съответната част на приложение VII към Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (*).

(*) ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.“

▼B

2. В член 30, частта от параграф 1, която започва с „Когато такива допълнителни проверки показват …“ и завършва с „… или да го използва за други цели, разрешени от законодателството на Общността, без обезщетение или компенсация“ се заменя със следното:

„Когато проверките показват наличие на неразрешени вещества или продукти или когато са надвишени максимално допустимите стойности, се прилагат разпоредбите на членове 19 до 22 от Регламент (ЕО) № 882/2004.“

3. Приложение V се заличава.

Член 58

Изменение на Директива 97/78/ЕО

Директива 97/78/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 1 се заменя със следното:

„Ветеринарните проверки върху продуктите от трети страни, въведени на една от териториите, изброени в приложение I, се извършват от държавите-членки в съответствие с изискванията на настоящата директива и Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (*).

(*) ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.“

2. Член 2, параграф 2, буква а) се заменя със следното:

„а) „продукти“ са продуктите от животински произход, посочени в Директиви 89/662/ЕИО и 90/425/ ЕИО, в Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г., който определя здравните правила за животинските странични продукти, които не са предназначени за човешка консумация (*), в Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 г., която определя правилата за опазване здравето на животните в областта на производството, преработката, разпределението и въвеждането на продукти от животински произход, предназначени за човешка консумация (**) и в Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г., който определя специфичните правила за организирането на официалния контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (***); включват се също и растителните продукти, посочени в член 19.

(*) ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 808/2003 на Комисията (ОВ L 117, 13.5.2003 г., стр. 1).
(**) ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11.
(***) ОВ L 139, 30.4.2004 г.“

▼B

3. В член 7, параграф 3 „инспекционните такси, посочени в Директива 85/73/ЕИО на Съвета от 29 януари 1985 г. относно финансирането на ветеринарните инспекции и контрол в полето на действие на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 90/675/ЕИО и 91/496/ ЕИО (изменени и консолидирани)“ се заменя със следното:

„инспекционните такси, посочени в Регламент (ЕО) № 882/2004“.

4. В член 10, параграф 1, буква б) се заличава следната фраза:

„или когато става въпрос за предприятия, одобрени в съответствие с изискванията на Решение 95/408/ЕО на Съвета от 22 юни 1995 г. относно условията за съставяне за временен срок на временни списъци на предприятия от трети страни, от които на държавите-членки е разрешено да внасят някои продукти от животински произход, рибни продукти или живи двучерупчести мекотели от предприятие, което е преминало през инспекция на Общността или през национална инспекция.“

5. Член 12, параграф 9 се заличава.

6. Член 15, параграф 5 се заличава.

7. В член 16 се вмъква следният параграф:

„4. Подробните правила за въвеждането на продукти от животински произход, които се доставят на екипажа и пътниците на международните транспортни средства и за продуктите от животински произход, които са поръчани отдалече (например по пощата, по телефона или чрез Интернет) и са доставени на клиента, се определят в съответствие с изискванията на член 25 от Регламент (ЕО) № 882/-2004.“

8. Член 21 се заличава.

9. Член 23 се заличава.

10. В член 24, параграф 1, второто тире, изразът „в съответствие с изискванията на член 17, параграф 2, букви а) и б)“ се заменя с израза „в съответствие с изискванията на член 17.“

Член 59

Изменение на Директива 2000/29/ЕО

В Директива 2000/29/ЕО се вмъква следният член:

„Член 27а

По смисъла на настоящата Директива и без да се засяга член 21 от нея, при необходимост се прилагат членове 41 до 46 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, извършван с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството за фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (*).

(*) ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.“

▼B

Член 60

Изменение на Регламент (ЕО) № 854/2004

Регламент (ЕО) № 854/2004 се изменя, както следва:

1. В член 1 се добавя следният параграф:

„1а. Настоящият регламент се прилага в допълнение към Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, извършван с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството за фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (*).

_____

(*) ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.“

2. В член 2:

а) в параграф 1, букви а), б), г) и д) се заличават; и

б) към параграф 2 се добавя следната буква:

„б) а) Регламент (ЕО) № 882/2004.“

3. В член 3:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи одобряват предприятията, когато и по начина, определен в член 31, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 882/2004“; и

б) параграф 4, букви а) и б) и параграф 6 се заличават.

4. Член 9 се заличава.

5. Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

За осигуряване на еднакво прилагане на принципите и условията, предвидени по член 11 от Регламент (ЕО) № 178/2002 и дял VI, глава II от Регламент (ЕО) № 882/2004, се прилагат процедурите, предвидени с настоящата глава.“

6. В член 11:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Трета страна се вписва в такива списъци, само ако е извършен контрол на Общността в посочената страна и той показва, че компетентният орган предоставя необходимите гаранции, определени в член 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 882/2004. Въпреки това, трета страна може да е вписана в такива списъци, без в нея да е извършен контрол на Общността, ако:

а) рискът, определен в съответствие с член 46, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 882/2004, не го изисква; и

б) е определено, когато е взето решението за включване на дадена трета страна в списък в съответствие с параграф 1, че друга информация показва, че компетентният орган предоставя достатъчни гаранции.“

▼B

б) в параграф 4 въведението се заменя със следното:

„4. При изготвянето или актуализирането на списъците по-специално се вземат под внимание критериите, изброени в член 46 и член 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 882/2004. Вземат се също под внимание и:“; и

в) букви от б) до з) в параграф 4 се заличават.

7. Член 14, параграф 2, буква б) се заменя със следното:

„б) специалните условия за вноса, създадени в съответствие с изискванията на член 48 от Регламент (ЕО) № 882/2004.“

8. В член 18 се заличават параграфи от 17 до 20.

Член 61

Отмяна на актове на Общността

1. Директиви 70/373/ЕИО, 85/591/ЕИО, 89/397/ЕИО, 93/99/ЕИО и 95/53/ЕО и Решения 93/383/ЕИО, 98/728/ЕО и 1999/313/ЕО се отменят, считано от 1 януари 2006 г. Директива 85/73/ЕИО се отменя, считано от 1 януари 2008 г.

2. Въпреки това правилата за прилагането им, приети въз основа на тези актове, по-специално на тези, посочени в приложение VIII, остават в сила, доколкото не противоречат на настоящия регламент до приемането на необходимите разпоредби на основата на настоящия регламент.

3. Направените позовавания на отменените актове се считат за позовавания на настоящия регламент.

ДЯЛ IX

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 62

Процедура на Комитета

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с член 58 от Регламент (ЕО) № 178/2002, или, когато се занимава с въпроси, свързани предимно със здравето на растенията, от Постоянния комитет по здравето на растенията, създаден с Решение 76/894/ЕИО на Съвета ([1]).

2. Когато е направено позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

3. Когато е направено позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден с член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е три месеца.

▼M7

4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

([1]) ОВ L 340, 9.12.1976 г., стр. 25.

▼M7

Член 63

Мерки за прилагане и преходни мерки

1. Преходни мерки от общ характер, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му с нови несъществени елементи, и по-конкретно:

— всяка промяна на стандартите, посочени в член 12, параграф 2,

— определянето на фуражите, които следва да се считат за фуражи от животински произход по смисъла на настоящия регламент,

и допълнителни спецификации към изискванията, изложени в разпоредбите на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4.

Други преходни мерки и мерки за прилагане, необходими за гарантиране еднаквото изпълнение на настоящия регламент, може да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 62, параграф 3. Това се прилага, по-специално, за:

— делегирането на контролни задачи на контролните органи, посочени в член 5, когато посочените контролни органи вече са били действащи, преди да влезе в сила настоящият регламент,

— несъответствието, посочено в член 28, което поражда разноски, произтичащи от извършването на допълнителен официален контрол,

— разноските, направени в съответствие с член 54,

— правилата за микробиологичен, физичен и/или химичен анализ по време на официален контрол, особено в случай на съмнение за опасност и включително при надзор за безопасност на продуктите, внесени от трети страни.

2. За да се вземе предвид спецификата на регламенти (ЕИО) № 2092/91, (ЕИО) № 2081/92 и (ЕИО) № 2082/92, могат да се предвидят необходимите дерогации от и коригиране на правилата, предвидени с настоящия регламент, чрез приемането на специфични мерки от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, като го допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4.

Член 64

Изменения на приложенията и позоваванията на европейските стандарти

Следните мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 62, параграф 4:

1. приложенията към настоящия регламент могат да бъдат актуализирани, с изключение на приложения I, IV и V, без да се засяга член 27, параграф 3, по-специално за да вземат предвид административните промени и научният и/или техническият прогрес;

▼M7

2. позоваванията на европейските стандарти, направени в настоящия регламент, могат да бъдат актуализирани, в случай че Европейският комитет по стандартизация (CEN) внесе изменения в тези позовавания.

▼B

Член 65

Доклад до Европейския парламент и Съвета

1. Комисията представя до 20 май 2007 г. доклад до Европейския парламент и до Съвета.

2. Докладът прави по-специално преглед на опита, натрупан в резултат на прилагането на настоящия регламент, и разглежда по-специално следните въпроси:

а) повторна оценка на обхвата, по отношение на опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

б) осигуряване на участието и на други сектори във финансирането на официалния контрол чрез разширяване на списъка с дейностите, посочени в приложение IV, раздел А и приложение V, раздел А, като взема предвид по-специално въздействието на законодателството на Общността в областта на хигиената на фуражите и храните след приемането му;

в) определяне на актуализираните минимални стандарти за таксите, посочени в приложение IV, раздел Б и приложение V, раздел Б, като взема предвид по-специално рисковите фактори.

3. Комисията, в зависимост от случая, включва към доклада необходимите предложения.

Член 66

Финансова помощ от Общността

1. Разпределение на разходите, необходими за:

а) пътните разноски и разходите за живот, направени от експертите на държавите-членки в резултат на назначаването им от Комисията да помагат на нейните експерти, които са предвидени в член 45, параграф 1 и член 46, параграф 1;

б) обучението на персонала по контрола, предвиден в член 51;

в) финансирането на други мерки, необходими за осигуряване на прилагането на настоящия регламент,

се разрешават всяка година в рамките на бюджетната процедура.

2. Мерките, посочени в параграф 1, буква в), включват по-специално организирането на конференции, създаването на бази данни, публикуването на информация, организирането на изследвания и организирането на заседания за подготовка на сесиите на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните.

3. В границите на човешките и финансовите ресурси, с които разполага Комисията, може да бъде предоставена техническа и финансова подкрепа от Общността за организиране на дейностите, посочени в член 50.

▼B

ДЯЛ X

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 67

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2006 г.

Въпреки това членове 27 и 28 се прилагат от 1 януари 2007 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼**M4**

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ТЕРИТОРИИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 2, ТОЧКА 15

1. Територията на Кралство Белгия
2. Територията на Република България
3. Територията на Чешката република
4. Територията на Кралство Дания, с изключение на Фарьорските острови и Гренландия
5. Територията на Федерална република Германия
6. Територията на Република Естония
7. Територията на Ирландия
8. Територията на Република Гърция
9. Територията на Кралство Испания, с изключение на Сеута и Мелила
10. Територията на Френската република
11. Територията на Италианската република
12. Територията на Република Кипър
13. Територията на Република Латвия
14. Територията на Република Литва
15. Територията на Великото херцогство Люксембург
16. Територията на Република Унгария
17. Територията на Република Малта
18. Територията на Кралство Нидерландия в Европа
19. Територията на Република Австрия
20. Територията на Република Полша
21. Територията на Португалската република
22. Територията на Румъния
23. Територията на Република Словения
24. Територията на Словашката република
25. Територията на Република Финландия
26. Територията на Кралство Швеция
27. Територията на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ

ГЛАВА I: ПРЕДМЕТ НА ОБУЧЕНИЕТО НА ПЕРСОНАЛА, ИЗВЪРШВАЩ ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ

1. Различни техники на контрол като например одитиране, взимане на проби и инспекция.

2. Контролни процедури.

3. Законодателство в областта на фуражите и храните.

4. Различните етапи на производство, преработка и разпространение и възможните опасности за здравето на хората, а при необходимост и за здравето на животните и растенията и околната среда.

5. Оценка за несъответствие със законодателството в областта на фуражите и храните.

6. Опасности при производството на животински фуражи и храни.

7. Оценка на приложението на процедурите за HACCP.

8. Системи за управление, като например програмите за осигуряване на качество, изпълнявани от предприятията за фуражи и храни, и оценката им, доколкото те са от значение за изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните.

9. Официални системи за сертифициране.

10. Мерки за действие в непредвидени случаи, включващи съобщаването на информация между държавите-членки и Комисията.

11. Съдебни производства и последствия от официалния контрол.

12. Проучване на писмени документирани материали и други данни, включително и отнасящи се за изпитване на уменията, акредитация и оценка на риска, които могат да имат значение за оценка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните; проучването може да обхваща финансови и търговски аспекти.

13. Други области, включително опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, необходими като гаранция, че официалният контрол се извършва в съответствие с настоящия регламент.

ГЛАВА II: ТЕМАТИЧНИ ОБЛАСТИ ЗА КОНТРОЛНИТЕ ПРОЦЕДУРИ

1. Организация на компетентния орган и отношенията между централните компетентни органи и органите, на които те са делегирали задачи за извършване на официален контрол.

2. Отношенията между компетентните органи и контролните органи, на които те са делегирали задачи за извършване на официален контрол.

3. Декларация за целите, които следва да се постигнат.

4. Задачи, отговорности и задължения на персонала.

5. Процедури за взимане на проби, методи и техники за контрол, интерпретиране на резултатите и последващи решения.

6. Програми за наблюдение и надзор.

7. Взаимно подпомагане в случай, че официалният контрол изисква предприемане на действия от повече от една държава-членка.

▼B

8. Последващи действия след официален контрол.

9. Сътрудничество с други служби или отдели, които могат да имат отговорности в съответната област.

10. Проверка за установяване уместността на методите за взимане на проби, методите за анализ и изпитванията за установяване на нарушения.

11. Други дейности или информация, необходими за ефективното извършване на официален контрол.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ХАРАКТЕРИСТИКА НА МЕТОДИТЕ ЗА АНАЛИЗ

1. Методите за анализ се характеризират със следните критерии:

   а) точност;

   б) приложимост (матрица и диапазон на концентрация);

   в) граница на откриване на нарушения;

   г) граница на определяне;

   д) прецизност;

   е) повтаряемост;

   ж) възпроизводимост;

   з) възстановяване;

   и) избирателност;

   й) чувствителност;

   к) линейност;

   л) неопределеност на измерванията;

   м) други критерии, които могат да бъдат подбрани при необходимост.

2. Стойностите за прецизността, посочена в точка 1, буква д), се получават или от съвместно изпитване, което е било извършено в съответствие с международно признат протокол за съвместните изпитвания (например ISO 5725:1994 или хармонизиран Международен протокол на IUPAC) или, когато са установени критериите за изпълнение на аналитичните методи, на основата на изпитвания за съответствие на критериите. Стойностите за повтаряемост и възпроизводимост се представят в призната международна форма (например 95 % интервали на доверието по смисъла на ISO 5725:1994 или IUPAC). Резултатите от съвместните изпитвания се публикуват или до тях се осигурява свободен достъп.

3. Методите за анализ, които се прилагат по един и същ начин за различните групи стоки, следва да се предпочитат пред методите, които се прилагат само за отделни стоки.

4. Когато методите за анализ могат да бъдат валидирани само в рамките на една лаборатория, следва след това да бъдат валидирани в съответствие например с Хармонизираните насоки на IUPAC или, когато са установени критериите за изпълнение за аналитичните методи, на основата на изпитвания за съответствие на критериите.

5. Методите за анализ, приети съгласно настоящия регламент, се издават в стандартното оформление за методите за анализ, препоръчани от Международната организация по стандартизация.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ДЕЙНОСТИ И МИНИМАЛНИ ТАРИФИ ЗА ТАКСИТЕ ИЛИ НАЛОЗИТЕ, СВЪРЗАНИ С ОФИЦИАЛНИЯ КОНТРОЛ ВЪВ ВРЪЗКА С ПРЕДПРИЯТИЯ В ОБЩНОСТТА

РАЗДЕЛ А: ДЕЙНОСТИ

1. Дейностите, които са предмет на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 93/119/ЕО и 96/23/ЕО, за които държавите-членки понастоящем събират такси в съответствие с Директива 85/73/ ЕИО

2. Одобряването на предприятията за фуражи

РАЗДЕЛ Б: МИНИМАЛНИ ТАРИФИ

Държавите-членки събират за контрола, свързан със следния списък от продукти, най-малкото съответните минимални тарифи за таксите.

ГЛАВА I

Минимални тарифи за таксите или налозите, налагани за прегледите при клане

а)	говеждо месо	
	възрастни говеда:	5 EUR/животно
	млади говеда:	2 EUR/животно
б)	еднокопитни животни и животни от сем. Equidae	3 EUR/животно
в)	свинско месо: животни с трупно тегло	
	под 25 kg:	0,5 EUR/животно
	равно на или над 25 kg:	1 EUR/животно
г)	овнешко месо или козе месо: животни с трупно тегло	
	под 12 kg:	0,15 EUR/животно
	равно на или над 12 kg:	0,25 EUR/животно
д)	месо от домашни птици	
	домашни птици от род Gallus и токачка:	0,005 EUR/животно
	патици и гъски:	0,01 EUR/животно
	пуйки:	0,025 EUR/животно
	месо от домашен заек, отглеждан във ферми:	0,005 EUR/животно

ГЛАВА II

Минимални тарифи за таксите или налозите, налагани за контрол в транжорните

За тон месо

— говеждо, телешко, свинско, еднокопитни животни, овнешко и козе:	2 EUR
— месо от домашни птици и домашен заек, отглеждан във ферми:	1,5 EUR

▼B

— месо от дивеч и дивеч, отглеждан във ферми:

дребен птичи дивеч и дребен сухоземен дивеч:	1,5 EUR
месо от щраусовидни птици (щраус, ему, нанду):	3 EUR
глигани и преживни животни:	2 EUR

ГЛАВА III

Минимални тарифи за таксите или налозите, налагани на предприятията за преработка на дивеч

а)	дребен птичи дивеч:	0,005 EUR/животно
б)	дребен сухоземен дивеч:	0,01 EUR/животно
в)	щраусовидни птици	0,5 EUR/животно
г)	сухоземни бозайници:	
	глиган:	1,5 EUR/животно
	преживни животни	0,5 EUR/животно

ГЛАВА IV

Минимални тарифи за таксите или налозите, налагани за производството на мляко

— 1 EUR за 30 тона

и,

— 0,5 EUR за всеки следващ тон.

ГЛАВА V

Минимални тарифи за таксите или налозите, налагани за производството и предлагането на пазара на рибни продукти и продукти от аквакултури

а) първо предлагане на пазара на рибни продукти и продукти от аквакултури:

— 1 EUR/тон за първите 50 тона на месец,

— 0,5 EUR/тон за всеки следващ тон.

б) първа продажба на рибен пазар

— 0,5 EUR/тон за първите 50 тона на месец,

— 0,25 EUR/тон за всеки следващ тон.

в) първа продажба при липса на или недостатъчно степенуване за преснота и/или размер в съответствие с Регламенти (ЕИО) № 103/76 и (ЕИО) № 104/76:

— 1 EUR/тон за първите 50 тона на месец,

— 0,5 EUR/тон за всеки следващ тон.

Таксите, събирани за видовете, посочени в приложение II към Регламент (ЕИО) № 3703/85 на Комисията, не трябва да са по-високи от 50 EUR на пратка.

Държавите-членки събират 0,5 EUR/тон за преработката на рибни продукти и продукти от аквакултури.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ДЕЙНОСТИ И МИНИМАЛНИ ТАРИФИ ЗА ТАКСИТЕ ИЛИ НАЛОЗИТЕ, СВЪРЗАНИ С ОФИЦИАЛНИЯ КОНТРОЛ ВЪРХУ СТОКИ И ЖИВИ ЖИВОТНИ, ВЪВЕДЕНИ В ОБЩНОСТТА

РАЗДЕЛ А ДЕЙНОСТИ ИЛИ КОНТРОЛ

Дейностите, предмет на Директиви 97/78/ЕО и 91/496/ЕИО, за които държавите-членки понастоящем събират такси в съответствие с Директива 85/73/ЕИО.

РАЗДЕЛ Б ТАКСИ ИЛИ НАЛОЗИ

ГЛАВА I

Такси, налагани за внос на месо

Минималните тарифи на таксите за официалния контрол върху вноса на пратка месо са фиксирани на:

— 55 EUR за пратка до шест тона, и

— 9 EUR на тон за всеки следващ тон до 46 тона, или

— 420 EUR на пратка над 46 тона.

ГЛАВА II

Такси, налагани за внос на рибни продукти

1. Минималната такса за официалния контрол върху вноса на пратка рибни продукти е фиксирана на:

   — 55 EUR за пратка до шест тона, и

   — 9 EUR на тон за всеки следващ тон до 46 тона, или

   — 420 EUR на пратка над 46 тона.

2. Сумата за официален контрол, дадена по-горе, върху вноса на пратка рибни продукти, транспортирани като насипен товар се разпределя, както следва:

   — 600 EUR на плавателен съд с товар рибни продукти до 500 тона,

   — 1 200 EUR на плавателен съд с товар рибни продукти до 1 000 тона,

   — 2 400 EUR на плавателен съд с товар рибни продукти до 2 000 тона,

   — 3 600 EUR на плавателен съд с товар рибни продукти над 2 000 тона.

3. Когато рибните продукти са уловени в естествената им среда и директно са свалени на брега от риболовен кораб, плаващ под флага на трета страна, се прилагат разпоредбите на приложение IV, раздел Б, глава V, буква а).

▼B

ГЛАВА III

Такси или налози, налагани на месни продукти, месо от домашни птици, месо от дивеч, заешко месо, месо от дивеч, отглеждан във ферми, животински странични продукти и фуражи от животински произход

1. Минималната такса за официалния контрол върху вноса на пратка продукти от животински произход, които не са посочени в глави I и II, или пратка животински странични продукти, или пратка фуражи е фиксирана на:

— 55 EUR за пратка до шест тона, и

— 9 EUR на тон за всеки следващ тон до 46 тона, или

— 420 EUR на пратка над 46 тона.

2. Сумата за официален контрол, дадена по-горе, върху вноса на продукти от животински произход, които не са посочени в глави I и II, или пратка странични продукти от животински произход, или пратка фуражи транспортирани като насипен товар се разпределя както следва:

— 600 EUR на плавателен съд с товар продукти до 500 тона,

— 1 200 EUR на плавателен съд с товар продукти до 1 000 тона,

— 2 400 EUR на плавателен съд с товар продукти до 2 000 тона,

— 3 600 EUR на плавателен съд с товар продукти над 2 000 тона.

ГЛАВА IV

Такси, налагани за транзитно преминаване през Общността на стоки и живи животни

Сумата на таксите или налозите за официалния контрол върху транзитното преминаване на стоки и живи животни през Общността е фиксирана като минимално равнище от 30 EUR, увеличени с 20 EUR на 15 минути за всеки член на персонала, който участва в контрола.

ГЛАВА V

Такси, налагани за внос на живи животни

1. Таксата за официалния контрол върху вноса на пратка живи животни е фиксирана:

а) за говеда, еднокопитни животни, прасета, овце, кози, домашни птици, домашни зайци и дребен пернат дивеч или дребен дивеч и за следните сухоземни бозайници: диви глигани и преживни, на:

— 55 EUR за пратка до шест тона, и

— 9 EUR на тон за всеки следващ тон до 46 тона, или

— 420 EUR на пратка над 46 тона.

▼B

б) за животни от други видове, на действителните разходи за инспекцията, изразени на 1 животно или на внос от 1 тон, на:

— 55 EUR за пратка до шест тона, или

— 420 EUR на пратка над 46 тона.

Като се разбира, че този минимум не се прилага за вноса на видовете, посочени в Решение 92/432/ЕИО на Комисията.

2. По искане на държава-членка, придружено от необходимите подкрепящи документи и в съответствие с процедурата, предвидена по член 18 от Директива 89/662/ЕИО, могат да се налагат по-ниски такси върху вноса от някои трети страни.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

КРИТЕРИИ, КОИТО СЛЕДВА ДА СЕ ВЗЕМАТ ПРЕДВИД ПРИ ИЗЧИСЛЯВАНЕТО НА ТАКСИТЕ

1. Заплатите на персонала, който участва в официалния контрол.

2. Разходите за персонала, който участва в официалния контрол, включително и за съоръжения, инструменти, оборудване, обучение, пътни и свързаните с тях разходи.

3. Разходите за лабораторен анализ и вземане на проби.

▼M9

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

РЕФЕРЕНТНИ ЛАБОРАТОРИИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ (ЕС)

(Наричани по-рано „РЕФЕРЕНТНИ ЛАБОРАТОРИИ НА ОБЩНОСТТА“)

I. РЕФЕРЕНТНИ ЛАБОРАТОРИИ НА ЕС ЗА ФУРАЖИ И ХРАНИ

1. **Референтна лаборатория на ЕС за мляко и млечни продукти**

   ANSES — Laboratoire de sécurité des aliments

   Maisons-Alfort

   Франция

2. **Референтна лаборатория на ЕС за анализ и изследване на зоонозите (*salmonella*)**

   Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

   Bilthoven

   Нидерландия

3. **Референтна лаборатория на ЕС за наблюдение на морски биотоксини**

   Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)

   Vigo

   Испания

4. **Референтна лаборатория на ЕС за наблюдение на вирусното и бактериологичното заразяване на двучерупчестите мекотели**

   The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (Cefas)

   Weymouth

   Обединено кралство

5. **Референтна лаборатория на ЕС за *Listeria monocytogenes***

   ANSES — Laboratoire de sécurité des aliments

   Maisons-Alfort

   Франция

6. **Референтна лаборатория на ЕС за коагулаза положителни стафилококи, включително и *Staphylococcus aureus***

   ANSES — Laboratoire de sécurité des aliments

   Maisons-Alfort

   Франция

7. **Референтна лаборатория на ЕС за *Escherichia coli*, включително и веротоксигенни *E. Coli* (VTEC)**

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)

   Roma

   Италия

8. **Референтна лаборатория на ЕС за кампилобактериоза**

   Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

   Uppsala

   Швеция

▼M9

9. **Референтна лаборатория на ЕС за паразити (по-специално *Trichinella, Echinococcus, Anisakis*)**

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)

   Roma

   Италия

10. **Референтна лаборатория на ЕС за антимикробна резистентност**

    Fødevareinstituttet

    Danmarks Tekniske Universitet

    København

    Дания

11. **Референтна лаборатория на ЕС за животински протеини в хранителните смески**

    Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)

    Gembloux

    Белгия

12. **Референтна лаборатория на ЕС за остатъчни вещества от ветеринарномедицински препарати и замърсители в храните от животински произход**

    а) За остатъчните вещества, изброени в група А, точки 1, 2, 3 и 4, група Б, точка 2, буква г) и група Б, точка 3, буква г) от приложение I към Директива 96/23/ЕО:

       Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

       Bilthoven

       Нидерландия

    б) За остатъчните вещества, изброени в група Б, точка 1 и точка 3, буква д) от приложение I към Директива 96/23/ЕО и карбадокс и олаквиндокс:

       ANSES — Laboratoire de Fougères

       Франция

    в) За остатъчните вещества, изброени в група А, точка 5 и група Б, точка 2, букви а), б) и д) от приложение I към Директива 96/23/ЕО:

       Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)

       Berlin

       Германия

    г) За остатъчните вещества, изброени в група Б, точка 3, буква в) от приложение I към Директива 96/23/ЕО:

       Istituto Superiore di Sanità

       Roma

       Италия

13. **Референтна лаборатория на ЕС за трансмисивни спонгиформни енцефалопатии (ТСЕ)**

    Лабораторията, посочена в глава Б от приложение X към Регламент (ЕО) № 999/2001:

    The Veterinary Laboratories Agency

    Addlestone

    Обединено кралство

▼M9

14. **Референтна лаборатория на ЕС за добавките, използвани при храненето на животните**

Лабораторията, посочена в приложение II към Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно добавки за използване при храненето на животните ([1]):

Съвместен изследователски център на Европейската комисия

Geel

Белгия

15. **Референтна лаборатория на ЕС за генетично модифицирани организми (ГМО)**

Лабораторията, посочена в приложението към Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи ([2]):

Съвместен изследователски център на Европейската комисия

Ispra

Италия

16. **Референтна лаборатория на ЕС за материали, предназначени да влизат в контакт с хранителни продукти**

Съвместен изследователски център на Европейската комисия

Ispra

Италия

17. **Референтни лаборатории на ЕС за остатъчни пестициди**

а) Зърнени храни и хранителни смески:

Fødevareinstituttet

Danmarks Tekniske Universitet

København

Дания

б) Храни от животински произход и стоки с високо съдържание на мазнини:

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg

Freiburg

Германия

в) Плодове и зеленчуци, включително стоки с високо водно и киселинно съдържание:

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)

Burjassot-Valencia

Испания

Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)

Almería

Испания

г) Методи за единични остатъчни вещества:

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart

Fellbach

Германия

([1]) ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 29.
([2]) ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1.

▼M9

18. **Референтна лаборатория на ЕС за тежки метали във фуражите и храните**

Съвместен изследователски център на Европейската комисия

Geel

Белгия

19. **Референтна лаборатория на ЕС за микотоксини**

Съвместен изследователски център на Европейската комисия

Geel

Белгия

20. **Референтна лаборатория на ЕС за полициклични ароматни въглеводороди (ПАВ)**

Съвместен изследователски център на Европейската комисия

Geel

Белгия

21. **Референтна лаборатория на ЕС за диоксини и ПХБ във фуражите и храните**

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg

Freiburg

Германия

II. РЕФЕРЕНТНИ ЛАБОРАТОРИИ НА ЕС ЗА ОПАЗВАНЕ ЗДРАВЕТО НА ЖИВОТНИТЕ И ЖИВИТЕ ЖИВОТНИ

1. **Референтна лаборатория на ЕС за класическа чума по свинете**

Лабораторията, посочена в Директива 2001/89/ЕО на Съвета от 23 октомври 2001 г. относно мерки на Общността за борба с класическата чума по свинете ([1])

2. **Референтна лаборатория на ЕС за африканска чума по конете**

Лабораторията, посочена в Директива 92/35/ЕИО на Съвета от 29 април 1992 г. за определяне на правила за контрол и мерките за борба с болестта африканска чума по конете ([2])

3. **Референтна лаборатория на ЕС за инфлуенца по птиците**

Лабораторията, посочена в Директива 2005/94/ЕО на Съвета от 20 декември 2005 г. относно мерки на Общността за борба с инфлуенцата по птиците и за отмяна на Директива 92/40/ЕИО ([3])

4. **Референтна лаборатория на ЕС за нюкасълска болест**

Лабораторията, посочена в Директива 92/66/ЕИО на Съвета от 14 юли 1992 г. за въвеждането на мерки на Общността за борба с нюкасълската болест ([4])

5. **Референтна лаборатория на ЕС за везикулозна болест по свинете**

Лабораторията, посочена в Директива 92/119/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за въвеждане на общи мерки на Общността за борба с някои болести по животните и на специфични мерки относно везикулозната болест по свинете ([5])

([1]) ОВ L 316, 1.12.2001 г., стр. 5.
([2]) ОВ L 157, 10.6.1992 г., стр. 19.
([3]) ОВ L 10, 14.1.2006 г., стр. 16.
([4]) ОВ L 260, 5.9.1992 г., стр. 1.
([5]) ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 69.

▼M9

6. **Референтна лаборатория на ЕС за заболявания по рибата**

Veterinærinstituttet

Afdeling for Fjerkræ, Fisk og Pelsdyr

Danmarks Tekniske Universitet

Aarhus

Дания

7. **Референтна лаборатория на ЕС за заболявания по мекотелите**

Ifremer — Institut français de recherche pour l'exploitation de la mer

La Tremblade

Франция

8. **Референтна лаборатория на ЕС за наблюдение на ефективността от ваксинирането срещу бяс**

Лабораторията, посочена в Решение 2000/258/ЕО на Съвета от 20 март 2000 г. за определяне на специален институт, който отговаря за определяне на критериите, необходими за стандартизиране на серологичните тестове за мониторинг на ефикасността на ваксините против бяс ([1])

9. **Референтна лаборатория на ЕС за син език**

Лабораторията, посочена в Директива 2000/75/ЕО на Съвета от 20 ноември 2000 г. за определяне на условията за борба и ликвидиране на болестта син език ([2])

10. **Референтна лаборатория на ЕС за африканска чума по свинете**

Лабораторията, посочена в Директива 2002/60/ЕО на Съвета от 27 юни 2002 г. за определяне на специфични разпоредби за борба с африканската чума по свинете и за отмяна на Директива 92/119/ЕИО относно болестта на Тешен и африканската чума по свинете ([3])

11. **Референтна лаборатория на ЕС за зоотехника**

Лабораторията, посочена в Решение 96/463/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. за определяне на референтния орган, отговарящ за сътрудничеството при унифицирането на методите за тестване и на оценяването на резултатите за чистопородни разплодни животни от рода на едрия рогат добитък ([4])

12. **Референтна лаборатория на ЕС за шап**

Лабораторията, посочена в Директива 2003/85/ЕО на Съвета от 29 септември 2003 г. относно мерки на Общността за борба с болестта шап и за отмяна на Директива 85/511/ЕИО и решения 89/531/ЕИО и 91/665/ЕИО, и за изменение на Директива 92/46/ЕИО ([5])

13. **Референтна лаборатория на ЕС за бруцелоза**

ANSES — Laboratoire de santé animale

Maisons-Alfort

Франция

([1]) ОВ L 79, 30.3.2000 г., стр. 40.
([2]) ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 74.
([3]) ОВ L 192, 20.7.2002 г., стр. 27.
([4]) ОВ L 192, 2.8.1996 г., стр. 19.
([5]) ОВ L 306, 22.11.2003 г., стр. 1.

▼M9

14. **Референтна лаборатория на ЕС за болести по еднокопитните, различни от африканска чума по конете**

ANSES — Laboratoire de santé animale/Laboratoire de pathologie équine

Maisons-Alfort

Франция

15. **Референтна лаборатория на ЕС за болести по ракообразните**

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)

Weymouth

Обединено кралство

16. **Референтна лаборатория на ЕС за бяс**

ANSES — Laboratoire de la rage et de la faune sauvage de Nancy

Malzeville

Франция

17. **Референтна лаборатория на ЕС за туберкулоза по говедата**

VISAVET — Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid

Madrid

Испания

▼M10

18. **Референтна лаборатория на ЕС за здравето на пчелите**

ANSES — Sophia-Antipolis Laboratory

Sophia-Antipolis

Франция.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ПРАВИЛАТА ЗА ПРИЛАГАНЕ, КОИТО ОСТАВАТ В СИЛА СЪГЛАСНО ЧЛЕН 61

1. Правилата за прилагане на основата на Директива 70/373/ЕИО относно въвеждането в Общността на методи за вземане на проби и анализ за официалния контрол върху фуражите.

а) Първа директива 71/250/ЕИО на Комисията от 15 юни 1971 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите ([1])

б) Втора директива 71/393/ЕИО на Комисията от 18 ноември 1971 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите ([2])

в) Трета директива 72/199/ЕИО на Комисията от 27 април 1972 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите ([3])

г) Четвърта директива 73/46/ЕИО на Комисията от 5 декември 1972 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите ([4])

д) Първа директива 76/371/ЕИО на Комисията от 1 март 1976 г. за създаване в Общността на методи за вземане на проби за официалния контрол върху фуражите ([5])

е) Седма директива 76/372/ЕИО на Комисията от 1 март 1976 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите ([6])

ж) Осма директива 78/633/ЕИО на Комисията от 15 юни 1978 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите ([7])

з) Девета директива 81/715/ЕИО на Комисията от 31 юли 1981 г. за създаването в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите ([8])

и) Десета директива 84/425/ЕИО на Комисията от 25 юли 1984 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите ([9])

й) Единадесета директива 93/70/ ЕИО на Комисията от 28 юли 1993 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите ([10])

к) Дванадесета директива 93/117/ЕО на Комисията от 17 декември 1993 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите ([11])

([1]) ОВ L 155, 12.7.1971 г., стр. 13. Директива, последно изменена с Директива 1999/27/ЕО на Комисията (ОВ L 118, 6.5.1999, стр. 36).
([2]) ОВ L 279, 20.12.1971 г., стр. 7. Директива, последно изменена с Директива 98/64/ЕО на Комисията (ОВ L 257, 19.9.1998 г., стр. 14).
([3]) ОВ L 123, 29.5.1972 г., стр. 6. Директива, последно изменена с Директива 1999/79/ЕО на Комисията (ОВ L 209, 7.8.1999 г., стр. 23).
([4]) ОВ L 83, 30.3.1973 г., стр. 21. Директива, последно изменена с Директива 1999/27/ЕО на Комисията.
([5]) ОВ L 102, 15.4.1976 г., стр. 1.
([6]) ОВ L 102, 15.4.1976 г., стр. 8. Директива, последно изменена с Директива 94/14/ЕО на Комисията (ОВ L 94, 13.4.1994, стр. 30).
([7]) ОВ L 206, 29.7.1978 г., стр. 43. Директива, последно изменена с Директива 84/4/ЕИО на Комисията (ОВ L 15, 18.1.1984 г., стр. 28).
([8]) ОВ L 257, 10.9.1981 г., стр. 38.
([9]) ОВ L 238, 6.9.1984 г., стр. 34.
([10]) ОВ L 234, 17.9.1993 г., стр. 17.
([11]) ОВ L 329, 30.12.1993 г., стр. 54.

▼B

л) Директива 98/64/ЕО на Комисията от 3 септември 1998 г. за създаване в Общността на методи за анализ за определяне на аминокиселини, сурови масла и мазнини и олаквиндокс във фуражите ([1])

м) Директива 2003/126/ЕО на Комисията от 23 декември 2003 г. относно аналитичния метод за определянето на съставки от животински произход за официалния контрол върху фуражите ([2])

н) Директива 1999/27/ЕО на Комисията от 20 април 1999 г. за създаване в Общността на методи за анализ за определяне на ампролиум, диклазурил и карбадокс във фуражите ([3])

о) Директива 1999/76/ЕО на Комисията от 23 юли 1999 г. за създаване в Общността на метод за анализ за определяне на лазалоциден натрий във фуражите ([4])

п) Директива 2000/45/ЕО на Комисията от 6 юли 2000 г. за създаване в Общността на методи за анализ за определяне на витамин А, витамин Е и триптофан във фуражите ([5])

р) Директива 2002/70/ЕО от 26 юли 2002 г. за създаване на изисквания за определянето на нивата на диоксини и диоксино-подобни PCBs във фуражите ([6]).

2. Правилата за прилагане въз основа на Директива 95/53/ЕО от 25 октомври 1995 г. за определяне на принципите, регламентиращи организирането на официални инспекции в областта на храненето на животните

Директива 98/68/ЕО на Комисията от 10 септември 1998 г. за определяне на стандартния документ, посочен в член 9, параграф 1, от Директива 95/53/ЕО на Съвета и някои правила за проверки при въвеждането в Общността на фуражи от трети страни ([7]).

([1]) ОВ L 257, 19.9.1998 г., стр. 14.
([2]) ОВ L 339, 24.12.2003 г., стр. 78.
([3]) ОВ L 118, 6.5.1999 г., стр. 36.
([4]) ОВ L 207, 6.8.1999 г., стр. 13.
([5]) ОВ L 174, 13.7.2000 г., стр. 32.
([6]) ОВ L 209, 6.8.2002 г., стр. 15.
([7]) ОВ L 261, 24.9.1998 г., стр. 32.